

PORIN KIRKKOSANOMAT

KIRKKO PORISSA

N:o 4. 1960

5. vuosikerta

Tänä päivänä

Joulun iloinen juhla, valon juhla keskellä Pohjolan pimeyttä, on kynnyksellä. Sen tuottama touhu, mutta myös sitä seuraava mielen virkistys ja lepo odottaa meitä. Jouluvirsien sävellet soivat jo mielisämme, ja joulun evankeliumin valoisia sanoma lähestyy meitä nopein askelin.

Mutta joulun jälkeen tulee uusi vuosi ja uudet tehtävät.

Porin seurakuntien elämässä tapahtuukin vuoden vaihteessa tärkeitä muutoksia. Kaksi uutta seurakuntaa muodostuu, Länsi-Porin ja Pihlavan seurakunnat. Niiden kirkot ja seurakuntasalit ovat valmiit ja olleet jo käytännössä. Seurakunnallinen toiminta on jo saanut siellä selviä muotoja. Nyt uudet seurakunnat saavat omat vastuun- alaiset väliaikaiset hoitajansa ja niihin valitaan kirkkolain säätämät hallinnolliset elimet.

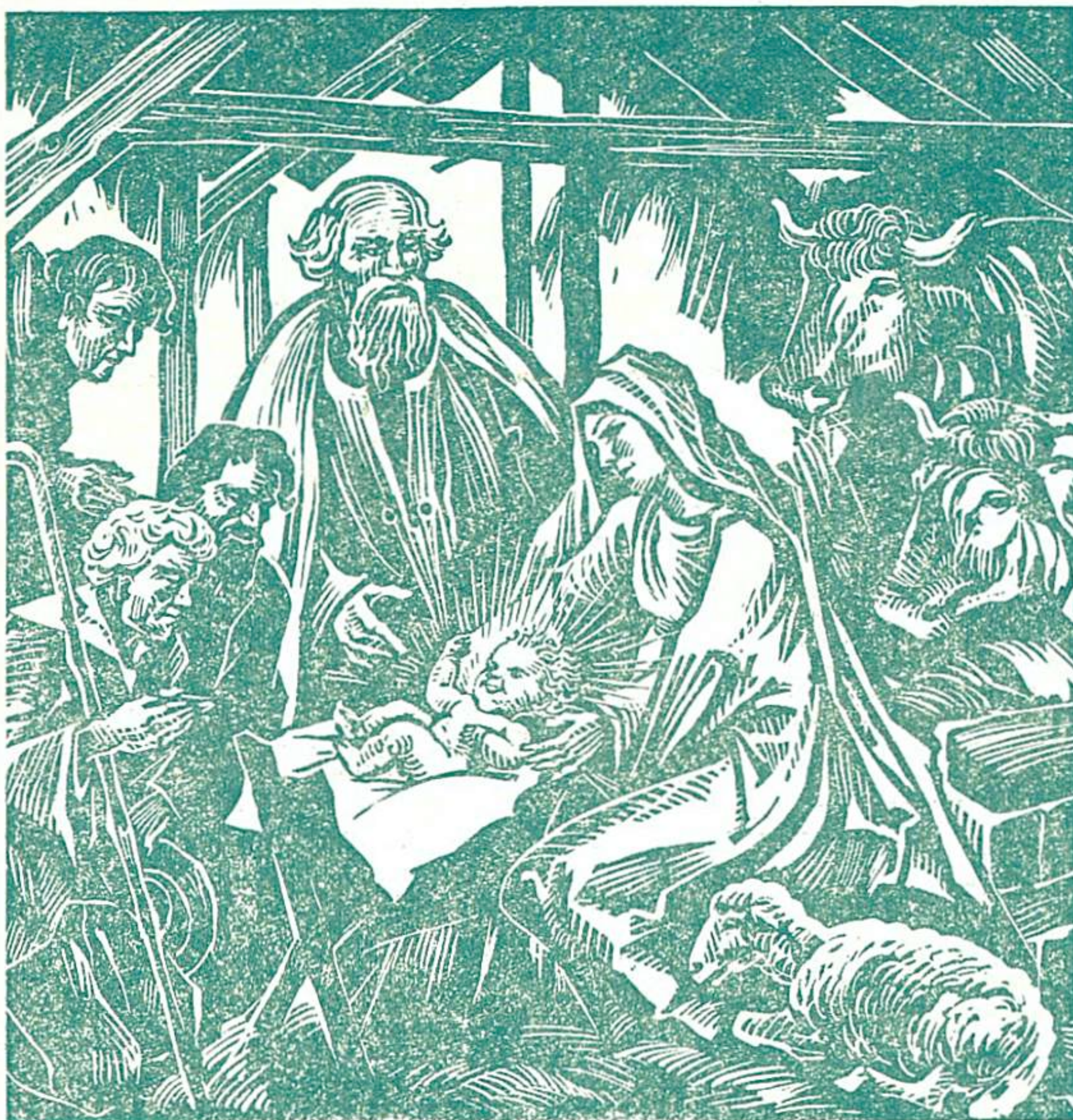
Ennen kaikkea näistä elimistä on mainittava kirkkoneuvostot. Myös kirkkovaltuustoon valitaan uusien seurakuntien edustus, jonka kirkkolaissa esitettyjen perusteiden mukaan määrää tuomiokapituli. Kirkkohallintokuntaan saavat uudet seurakunnat niinkään edustajansa. Vuoden vaihteeseen mennessä valmistuvat ja laillisesti hyväksytään käytettäväksi seurakunnalliset ääniluettelot, joiden perusteella vaalit suoritetaan.

Kirkkolain määräämien seurakunnallisten virkamiesten, papiston ja kanttori-urkuriston palkkausvaliokunnat valittiin kirkkovaltuuston kokouksessa viime marraskuun 3. päivänä. Tuomiokapituli määrää papiston palkkausvaliokunnan puheenjohtajan. Kanttori-urkuriston palkkausvaliokunnan puheenjohtajana toimii kirkkovaltuuston puheenjohtaja.

Seurakunnallisessa työssä on eräs erittäin tärkeä työhaara avoimena, järjestämättä, so. varsinainen nuorisotyö. Kaikki seurakunnallisesta elämästä kiinnostuneet tietävät, että Porin seurakunnassa on kyllä monipuolista varhaisnuorisotoimintaa. Meillä on nuorten kotien apuna pienten lasten päiväkerhoja, joissa oli kuluneena vuonna 350—400 4—6 vuoden ikäistä lasta. Pyhäkouluissa kävi n. 1.600—1.700 lasta, jotka yleensä ovat 6—10-vuotiaita. Varhaisnuorisokerhoissa käy noin 2.200—2.500 lasta. Rippikouluihin tulevat yleisesti kaikki pojat ja tytöt. Heidän lukumääränsä ylittää tänä vuonna 900, koska heihin kuuluu myös muista seurakunnista koitoisin olevia koululaisia.

Mutta sen sijaan, että lasten päiväkerhoissa on palkattua työvaimaa — jokaisella kerholla on oma johtajansa —, että varhais-

Seur. sivulle.

Betelehemin tallissa. Rudolf Warnecken puuleikkaus.

JUMALA VALITSI

Valitun kansan Israelin keskuudesta Jumala valitsi Marian Jeesuksen äidin suureen osaan. Millainen oli se nainen, jonka Jumala valitsi. Raamatusta saamme sen käsityksen, että Maria oli niitä maan hiljaisia, joitten kaunistuksena on salassa oleva sydämen ihminen. Ei hän ollut naisprofeetta tai evankelista, vaan jumalaapelkäävä kodin ihminen. Usein Mariasta sanotaan, että hän mietiskeli, tutki sydämessään Jumalan suuria tekoja. Kysymys on uskon ihmisestä, joka ei aseta Herralle toimintaohjeita. Tällainen oli Maria, joka sai armon Jumalan edessä. Kuinka luontevasti Maria ottikaan vastaan enkelin sanoman siitä, että hänet oli valittu kaikkien naisten joukosta jumalalliseen tehtävään: tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan. Nöyrä uskon ihminen jää sanan alle ja sanan varaan — ja sen vuoksi saa nähdä ihmeitä ilman määrää.

Jumala katsoi palvelijattarensa alhaisuuteen. Jumalan valinta joulun valmistuksissa ei osunut maallisiin mahtajiin. "Rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois", sanoo Maria kiitosvirressään. Vielä suurempi loukkauksen aihe kuin tämä mieltyminen alhaisuuteen on monelle se, että Jumala valitsi joulun tulolle, Jeesuksen syntymiselle, juuri syntymisen tien. Jeesus syntyi tänne, ei tullut taivaan pilvissä, syntyi tänne niin kuin ken hyvänsä meistä. Toisaalta kuitenkin on ero ilmeinen: Jeesus syntyi neitsyt Mariasta. Uskon näkökulmasta aukenevat uudet näköalat: Jumalalle ei mikään ole mahdotonta. Maria, jota asia aivan likeisesti koski, uskoi ja oli autuas.

Niin, Jumala valitsi. Aloite oli ylhäältä. Joulun valmistelut hoidettiin etäällä ihmispuuhista. Mutta Jumala valitsi ihmisen, Marian, syntymisen tien. Määrätyssä mielessä syntyminen, elämän alku, on aina ihme. Näin siksi, koska elämä on Jumalasta lähtöisin. Mutta ihmeitten näkeminen ja kokeminen edellyttää aivan uskovaista sydäntä. Joulun on lasten juhla jo senkin vuoksi, ettei lapsi ole epäilijä, vaan ehdoton ja nöyrä uskossansa.

Jumalan valinta kulki toisessakin merkityksessä sanoisimmeko syrjäpolkuja, ei valtateitä. Kun joulun ihme, Jeesuksen syntymä tapahtui Juudean Betelehemissä, kysymys oli pienestä syrjäkolkasta laajassa Rooman valtakunnassa. Ja edelleen: syntymisen ihmeen suuri ilosanoma ilmoitettiin ensiksi vähäisille kedon paimenille. Heidät kutsuttiin suurimmille syntymäpäiville, mitä tämän maan kamaralla konsanaan on vietetty. He lähtivät liikkeelle. Samalla lähti myös ilosanoma, evankeliumi, liikkeelle, maailmaa voittamaan. Ihminen on edelleen välikappaleena pelastussanoman viemiseksi kaikille kansoille.

Voitto Vuola

Joulukertomus

Joulun ei ollut vielä tullut, mutta lumi oli jo peittänyt tienoon. Nuori pastori tuli sairaskäynniltä kotiin. Oli tehty pitkä rekimatka ja avara turkki oli tarpeen.

Pappilan eteisessä istui poika odottelemassa. Hän oli alakuloinen ja hiljainen, kun pastori tervehti häntä. Pastorin riisuessa päällysvaatteita ja kysellessä kuulumisia sai poika nyhkytyksen välissä sanotuksi: "Olen nauttinut Herran ehtoollisen kelvottomasti."

Salon Antti oli käynyt rippikoulunsa ja toisten mukana ottanut osaa juhannuksena juhlavaan konfirmatioon. Sellainen laiskanköriläs syrjäkylän poika. —

Siirryttäessä sisälle juttelemaan, kävi vähitellen ilmi, että pojalle oli jo yhdeksän vuotiaana tapahtunut ikävää, joka pilasi koko lapsuuden ja poikailan. Se oli aina hänen mielessään raskaana painona ja ihmisetkin pitivät häntä halveksittuna.

Näin se tapahtui: Mökin lapset olivat leikkimässä ulkona naapurin lasten kanssa. Olivat saaneet tulitikkulaatikon ja kokeilivat niitä talon ladossa oleviin heiniin. Yhtäkkiä syttyi tuli. Toiset lapset juoksivat pakoon, mutta Antti koetti sammuttaa paloa. Mikään ei auttanut. Lato paloi heinineen.

Tuli kovet tutkimukset. Poliisikin kävi tekemässä pöytäkirjansa. Mutta äiti vannotti poikaansa: "Älä sano, että sinä sytytit. Ei meillä ole rahaa maksaa latoa ja heiniä." Ja Antti sanoi: "En ole — en." Mutta hän joutui sittenkin kasvatuslaitokseen. Siellä kasvativat myös vanhemmat toverit nuorta rikollista. Tunto kalvoi; ikävä oli. Ja sitten hän lähti karkuteille piileskellen kauan. Mutta joutui jälleen kiinni. Rippikouluaika oli ihmeellistä. Jostain toisesta maailmasta puhuttiin. Kerrottiin synnistä ja armosta. Kovetuneella sydämellä astui Antti kuitenkin ehtoollispöytään kun ei kehdannut jäädä poiskaan. Ja nyt oltiin tässä tunte repaleisena.

"Saanko soittaa sille isännälle?" sanoi pastori. Antti kuuli kuinka pastori kertoi asian ja lupasi lähettää pojan isännän luo. Tulikohan taas lisää kuormaa, ajatteli poika. Mutta pastori kertoi, että isäntä oli luvannut antaa anteeksi pojan lapsellisuudessa tekemän teon.

Tällä hetkellä pastorista tuli Antin rippi-isä, kun hän laski käteensä itkevän pojan päälle sanoen: "Jeesuksen Kristuksen nimessä ja veressä minä julistan sinun syntisi anteeksiannetuksi." Vielä neuvoi rippi-isä vaeltamaan omantunnon mukaan ja syntisten Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen neuvojen mukaan uudessa elämässä.

Joulun oli tullut Antti Salollekin, kun Jeesus syntyi hänen elämäänsä Vapahtajaksi. P. O. Ekko.

Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja; joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungista

Seurakuntamme virastotalo

Porin seurakuntien jäsenet joutuvat asioimaan raatihuoneen vieressä olevassa tyylikkäässä vanhassa virastotalossa. Jos tarvitaan virkatodistuksia, sovitaan kastamisista, häistä tai hautajaisista, tullaan kirkkoherranvirastoon. Samassa talossa olevassa taloustoimistossa, entisessä kirkkokonttorissa on totuttu maksamaan kirkollisverot ja hautausmaksut. Toimituskappeli kokoa sunnuntaisin ja joskus arkisinkin väkeä ristiäisiin ja monet nuoret morsiusparit ovat siellä yhteisen elämänsä alkaneet.

Uudet Länsi-Porin ja Pihlavan seurakunnat saavat toistaiseksi sijoittaa kirkkoherranvirastonsa virastotalon ahtaisiin huoneisiin kunnes väestörekisteröinti saadaan ratkaistuksi. Ylimääräiset apulaiset ovat jo kauan kirjoittaneet apukortistoja ja äänestysluetteloja.

Juuri tänä ajankohtana lienee sopivaa luoda silmäys mainitun virastotalon vaiheisiin.

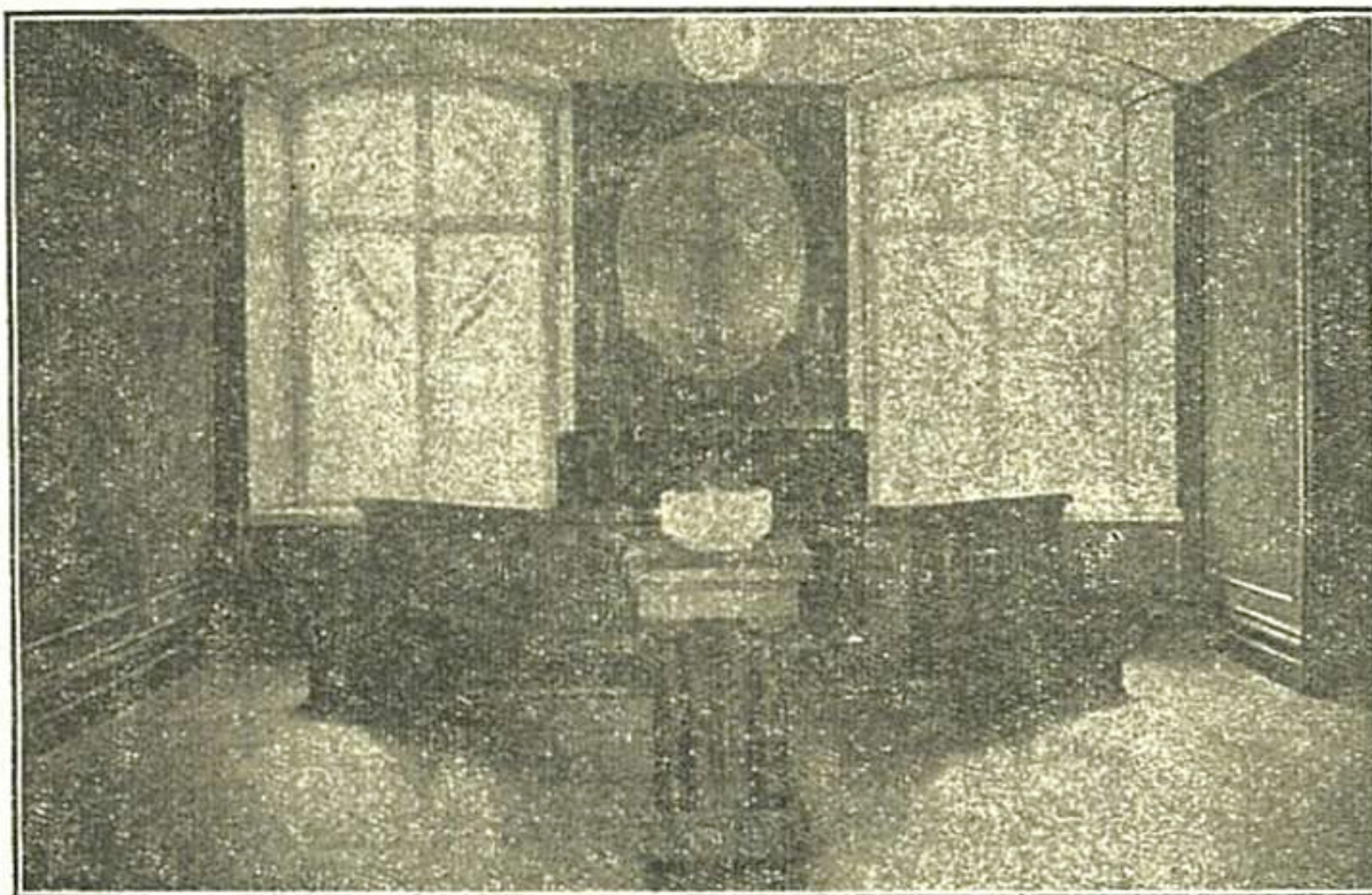
Vuosisadan alkukymmenellä oli Porin kirkkoherranvirasto vielä pappien asunnoissa. Mutta vuonna 1912 vuokrattiin kolme huonetta Hallituskatu 2:sta tarkoitukseen. Puhelinkin hankittiin. Sittemmin asetettiin nykyiseen virastotaloon, aluksi Länt. Raatihuoneenkadun puolelle.

Kun Porin kaupunkiseurakunta itsenäistyi eroten Ulvilan emäseurakunnasta, ostettiin koko talo 550.000.— markan kauppahinnasta v. 1921 edesmenneen varakonsuli Oscar Heinen oikeuden omistajilta. Talon oli suunnitellut helsinkiläinen arkkitehti R. Björnberg ja se valmistui vuonna 1923. Tyyliä on uusklassillinen kuten monet senaikaiset Hallituskadun talot. Kulmassa oleva torni ja korinttolaiset koristeet antavat vaihtelua arkkitehtuurille.

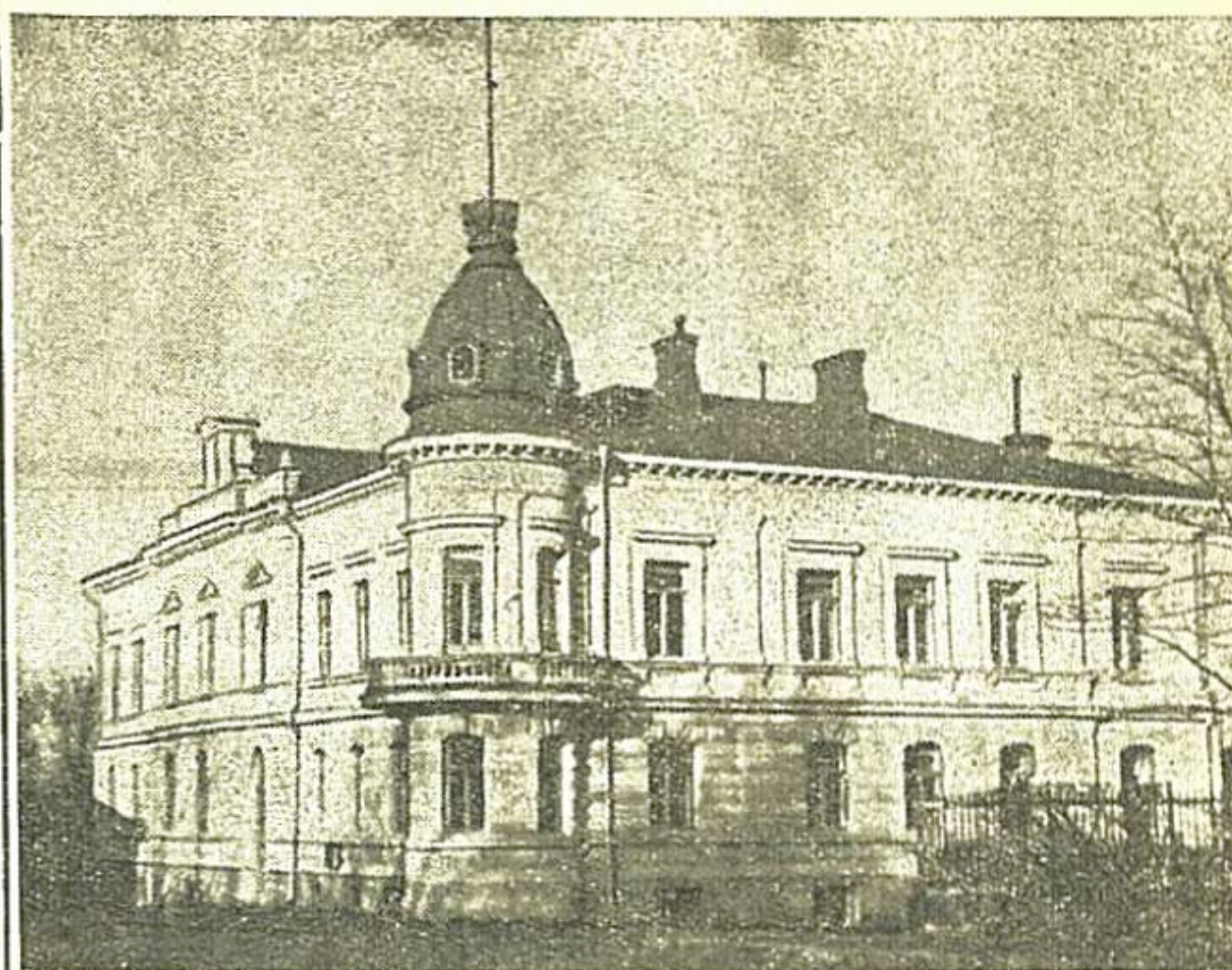
Hallituskadun puoleisen länsipään ensimmäisessä kerroksessa oli vuoteen 1932 asti vuokralais-

na lennätinkonttori. Talon toiseen kerrokseen sijoitettiin kirkkoherran virka-asunto. Useat muutkin seurakunnan papit ovat saaneet talosta pappilansa.

Tämä Heinen patriisitalo vaatii kuitenkin huomattavia korjauksia, jotta se olisi voinut palvella niitä monia tarkoituksia, jotka siihen oli sijoitettava. Vuonna 1926 asennettiin vesijohto. Siihen saatiin vesi aluksi omasta pihalla olevasta kaivosta. Kun lennätinkonttori muutti talosta, muodostettiin siihen virallisen apulaisen virka-asunto ja rippikoulusali, missä myös katulähetys aikanaan kokoontui.

Hallituskatu 9 entinen toimituskappeli.

Porin seurakuntien kirkkoherranvirasto ja pappila Hallituskadulla.

Vuonna 1940 rakennettiin kellarin sirpalesuoja ja vuonna 1951 hankittiin keskuslämmitys. Samaan aikaan laajennettiin kansliatiloja siirtämällä toimituskappelin barokkikalusto entiseen rippikoulusaliiin. Tästä kalustosta mainittakoon alttarikehys ja kastamalan jalusta, jotka Edvard Malmin puusepänliike teki kirkkoh. Joos. Stenbäckin piirustusten mukaan. Krusifiksi on tuotu Oberammergausta. Edellinen on lahjoitettu Lohjan Vivamon "Särkyneen sydämen kirkon" alttarikehäksi. Toimituskappelin kalusto modernisoitiin vuonna 1958.

Kirkkoherranviraston kalustus uusittu vähän aikaisemmin. Hallituskatu 9:n piharata korjattiin samanaikaisesti, että saatiin tiloja poikien telutarpeisiin ja autotallille. Seurakunnan virastotalon käynyt viime vuosina sanotaan ja varjopuolena nauttii koon lisäksi, että arkisto on kylliksi suojattu tulenvainasta. Onkin herännyt uuden seuran ja virastotalon rakennitelma. Jotkut ovat ehdottaneet nykyistä käytettäväksi seuran nalliseksi vanhainkodiksi. Kehittäminen tulee näkyä talon kohtalon.

Jatkoa sivulta 1.

nuorisotyössä on tällä hetkellä viisi palkattua ohjaajaa ja kuudetta varten on määräraha, on nuorisotyötä varten palkattu vain yksi nuorisopappi. Kuitenkin juuri nuoriso kaipaisi ohjausta ja mahdollisuuksia seurakunnan piirissä löytää toimintaa sekä ennen kaikkea saada Suuren Mestarin jalkain juuressa oppia elämän taitoa niin ajallisuutta kuin iankaikkisuutta varten. Seurakuntiemme alueella noin 8.000—9.000 nuorta odottaa seurakunnan puolelta avuksi ojentuvaa kättä. Ensimmäinen askel tässä suhteessa olisi erikoisen nuorisosihteerin palkkaaminen työhön koulunuorison parissa. Mutta työn edellytyksenä on myös seurakuntatalon aikaansaaminen Porin keskukseen, koska juuri siellä parvelee nuorisomme. Nuorisomme ei saa syyttää turmeltumisesta tai muusta huonosta. He ovat hyviä poikia ja tyttöjä, mutta useassa suhteessa niin seurakunnan kuin yhteiskunnan omille teilleen jättämiä. Jos seurakunnalla olisi nuorison johtajia kuten se alttiisti on palkannut varhaisnuorison ohjaajia, voisimme paremmalla omalla tunnolla katsella nuorten joukkoja, joiden valtavirta nyt kulkee kirkon ohi.

Ajanmukaisen seurakuntatalon rakentaminen keskikaupungille, johon edellä viitattiin, on myös tämän hetken kipeitä kysymyksiä. Kuten tiedetään, seurakunnalta puuttuvat paloturvallisuuden edellyttämät tilat kirkon-arkistolle. Kahden vuosisadan aikana kertyneet väestöluettelot, jotka ovat ainoita todistuskappaleita menneiden sukupolvien elämästä ja vaiheista, sekä muu arvokas arkistomateriaali tarvitsee ehdottomasti paremmat tilat. Myöskin keskuskirkkoherranvirasto, taloustoimisto, seurakuntien yhteinen hautausmaasto ja hallinnolliset kokoushuoneet kaipaavat ajanmukaisia tiloja. Nykyinen ahtaus on kovin kiusallinen, jopa sietämätönkin. Mutta ennen kaikkea seurakuntatyö suuressa Keski-Porin seurakunnassa ja ne vaatimukset, joita asettaa keskikaupungin merkitys

JOULUN VALOT

Syttynyt on joulun tähti.
Ohjaamaan se meitä lähli
Jeesuslapsen seimelle.
Syntyi Poika Jumalasta,
tullut on hän taivahasta
Vapahtajaksemme.

Nyt kun syttyy joulun valo,
sammukoon kaikk' synnin palo.
Kaikki laulaa riemuiten:
Kiitos taivaan Herrallen!
Kalliin lahjan saimme me
Pelastajassamme.

Häness' kirpoo synnin taakat;
kärsijät nyt avun saavat
pienen lapsen seimellä.
Kiitos ristin kärsijästä,
ilo Herran syntymästä
Lunastajassamme!

F. H.

seurakunnalliseen elämään, puhuvat seurakuntatalokysymyksen kiireellisen ratkaisun puolesta. Talon sijoituskysymyksessä on runsauden pulaa. On kolme jopa neljäkin mahdollisuutta käytettävissä. Rahoituksen helpottamiseksi voidaan suunnitella jonkin tontin myymistä. Toivottavasti kysymys saa pian kaikkia seurakuntia, mutta ennen kaikkea Keski-Porin seurakuntalaisia tyydyttävän ratkaisun.

Sellaisena kysymyksenä, joka niinkään vaatii ratkaisua, on syytä mainita vielä diakoniatyö. Diakoniatöiden nassa tulee eteen varmasti monia vaikeuksia, jollei ole yhteistä elintä, joka hoitaisi Porin seurakuntien yhteisiä tehtäviä. Sellaisia

ovat mm. diakoniapastorin, aistivallisten keskuudessa toimivan seurakuntasisaren toiminnan valvonta, äitien, vanhusten, invalidien, aistivallisten ynnä muiden kesä-virkistysleirien hoito, yhteisten keräysten toimeenpano, katulähetys ja vankilälähetystyö ym. On varmaa, että on mahdollista löytää sellaiset säännöt toiminnalle, jotka tekevät yhteisten tehtävien hoidon ja valvonnan mahdolliseksi, rajoittamatta seurakuntien omassa piirissään suoritettavaa ja kirkkolain määräämää diakoniatointia.

Uusi vuosi lähenee nopeasti. Sen mukana tulevat uudet tehtävät. Me tarvitsemme Jumalan armon voimia, jotka meitä valaisevat ja ohjaavat niin yksityisessä elämäs-

SEURAKUNNAN LAHJANA

ehtooliskalusto

Suomalaiselle vanhainkodille.

Jo 1920-luvulla alettiin Porissa toimia suomalaisen vanhainkodin aikaansaamiseksi. Se valmistui tänä syksynä 23 paikkaisena arkkitehti Teuvo Peltolan piirustusten mukaan. Myöhemmin on aikomus rakentaa lisätiloja 27 vanhukselle.

Kodin vihkimisjuhlaa vietettiin marraskuun 13. päivänä. Vihkimispuheessaan rovasi Matti A. Mustonen johdatti ajatukset vanhusten huoltoon eri aikoina ja päätti vihkimäsanoihin: "Rauha olkoon sinun muurisi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi."

Ekonomi Seppo Vuori selosti kodin historiikkia ja useat onnittelijat toivat tervehdyksensä. Seurakunnan puolesta lahjoitti rovasi Matti A. Mustonen hopeiset ehtool-lisvälineet ja Porin Piipilaseuran lahjana Raamattuja ja virsikirjoja.

**HELKAMA
SUPER 23**
meiltä
sen
saatte

RADIO-URPE, Pohjoispuisto 3, elokuvateatteri Aston vieressä.

Puh. 16 500

sämme, kodeissamme, seurakunnassa kuin nykyajan yhteiskunnassa.

Senvuoksi toivotammekin toinen toisellemme:

JUMALAN SIUNAAMAA,
RAUHALLISTA JOULUA
JA ONNELLISTA
UUTTA VUOTTA.

Matti A. Mustonen

Kello-, lahja- ja koru-

**SUOSITUT
LIIKKEET
Porissa**

Lauri Lehtinen
KELLO JA KULTA

Puh. 13 177, 11 277

**VALITKA
ILOKSEN
OMAKSEN**

**KESTIL
TALVITAK**

Tutustukaa
hyvään tekotapaan
IHASTUKAA TYYL

KESTIL

MISSÄ ILTAISIN OLISIMME, jos ei saa olla PIIKARÄNNILLÄ?

Nykynuoriso on varhaiskypsemää kuin aikaisemmin. Se astuu koulun penkiltä suoraan ansiotyöhön. Yhdeksänkymmenen rippikoulupojan joukosta on esimerkiksi 54 työssä, tavallisimmin asiapoikina. 23 käy jotain koulua ja vain 13 on kotona ilman ansiota. Kukaan ei kuitenkaan ansaitse niin paljon, että pysyisi omilla ja loillaan. Pienet ansiot käytetään taskurahojen tapaan elokuviin, tupakkaan ja bensiniin, sillä monilla on mopo. Kotielämästä ei ole paljon tietoa, sillä siellä käydään vain nukkumassa.

Kun tällaiset nuoret tulevat väsyneinä, nälkäisinä ja pesemättöminä suoraan työstä rippikouluun, jää oppimistulos heikoksi. Pappispuutteen vuoksi ei koulua voi siirtää myöhemmäksi illalla, sillä opettajien on mentävä seurakuntapiireihin. Hyvänä ilmiönä on kuitenkin se, että kaikki tahtovat käydä rippikoulun. Vanhempien mukana kirkosta eronneetkin liittyvät rippikouluun säännöllisesti seurakunnan jäseniksi.

Porissa on jo neljän vuoden aikana pidetty myös kesärippikoulua Reposaaren Junnilassa. Kuudessa koulussa, jotka ovat olleet majoitettuina ja täyshoidossa on ollut 86 poikaa ja 124 tyttöä, yhteensä 210. Tyttöjen enemmistö johtuneesi siitä, että pojat ottavat yleisemmin kesäansiotöitä. Kristillisen kasvatuksen kannalta tämä rippikoulumuoto on havaittu parhaimmaksi.

On ilo toimia sellaisessa rippikoulussa, jonka oppilaat ovat aikaisemmin osallistuneet seurakunnallisiin harrastuksiin, pyhäkouluun, kerhoihin tai partioon. Tällaisten luokkien henki on multa parempi. Ihanteellinen oli eräs 38 tytön koulu, joista 29 oli ollut ennen seurakuntatyössä. Edellä mainitusta 90 pojan ryhmästä oli vain 18 aikaisemmin tutustunut seurakuntaan.

Nuorilla on ollut tilaisuus tehdä opettajalleen myös kysymyksiä. Nämä liikkuvat nuorisoharrastuksissa ja avaavat näköaloja heidän tarpeisiinsa. Otsikkona oleva kysymys on eräs näistä kysymyslaatikon lapuista. Vanhemmille

SAKSALAISEN POIKAKUORON KONSERTTI

Joulukuun 17. päivänä klo 19 saadaan Porin pääkirkossa nähdä 70 päinen saksalainen poikakuoro ja kuulla heidän laulamiaan joululauluja. Kuoro on johtajansa Heinz Hennigin kanssa kymmenvuotiskiertueellaan. Avustajina toimivat naisopraano, kaksi viulua ja urut.

Hannoverin kaupunki avustaa kuoron opiskelua ja sen tukena on Poikakuoron ystävien piiri. Saksalaiselle kirkkokuorolaululle on ominaista ohut kahdeksanääninen laulutapa.

Jo marraskuussa kävi kuoron "äiti", rouva Greta Weymann järjestelmässä kuoron tuloa. Kiertue alkaa Helsingistä ja jatkuu Turun, Tampereen ja Jyväskylän kautta Porin, mistä palataan kotimaahan. Pojat viipyvät Porissa yhden vuorokauden ja tulevat he sijoitettaviksi koteihin.

Rippikouluikäisen nuorisomme ajanvietekysymys on Porissa senlaatuinen, ettei vanhempi väki ole siihen toistaiseksi voinut antaa muuta vastausta kuin kieltoja. Seurakunnan nuorisotyökeskus on "Piikarännin", Itäpuiston varrella, mutta mitään "esikartanoa", jossa ratkaisua tekevä nuoriso voisi istua iltojansa ei vielä ole. Eräs entinen nuorisopappi on sanonut Itäpuistolaita tapahtuvaa iltaliikkeitä nuorten ohimarsiksi. Seuraavassa muutamia havaintoja nuorten kysymyksistä:

ajatuksen aihetta antaa myös seuraava kysymys: "Voivatko vanhemmat kieltää meitä, kun melähdemme lauantaina huvilalle ja tulomme sunnuntai-ilta päivällä takaisin (paljon tyttöjä ja poikia)?" Sanomme: Kukaan kieltäisi, jos eivät vanhemmat. Sitten seuraa kysymyksiä tupakanpoltosta, kosmetiikasta, aineiden käytöstä, tanssimisesta, suutelemisesta ja elokuvista.

Pappi voi iloita siitä, että nuoriso tuo luottamuksella probleemansa hänelle ja voi heitä rakkaudella paljon ohjata löytämään oikea elämänsuunta. Tällaisista kysymyksistä puhuttaessa ei tarvita kurinpitoa ja hiljaisuus vallitsee myös seurakunnallisia rainoja tai elokuvia esitettäessä.

Säännöllinen kirkonkäynti rippikouluikäisellä tuntuu kuitenkin vaikealta, sillä monet muut harrastukset vetävät nuoria houkutuksiltaan. On unohdettu kolmannen käskyn nuvo, että pitäisi panna pois kaikki, mikä estää jumalanpalvelusta. Lasten vanhempien tulisi tajuta, että kirkonkäynti kuuluu rippikouluopetukseen.

15—20 vuoden ikäinen nuoriso tuntuu olevan yhteiskunnan tiellä. He eivät saa oleskella puistoissa eikä pysähtyä kaduilla. Heille ei ole tilaa eikä ikäistensä seuraa kodeissa, mistä molemmat vanhemmat saattavat käydä vuorotyössä. Eipä ihme, että tämänikäiset etsivät lohdutusta myös väkijoumista. Viime vuonna 15—17-vuotiaita asetettiin maassamme syytteeseen 627 henkilöä ja 18—20-vuotiaita 3.042 henkilöä. Tilasto on osoittanut jatkuvaa vuosittaista nousua.

Edellä esitettyjen vaikeuksien ratkaisemisessa on seurakunnalla suuret mahdollisuudet. Moni, joka nyt käy seurakuntapiireissä omaa hengellistä elämäänsä ravitsemassa voisi uhrata aikaansa nuorten hyväksi kerhoissa. Jos liikkuva nuoriso saisi istua iltojansa esimerkiksi rippikouluhuoneessa toverinsa seurassa saaden virvokkeita ja ottaen osaa vakavampaankin ohjelmaan, suojeltuisivat he monelta pahalta.

Kaikkessa tulee meidän muistaa, että henkemme tarvitsee myös ravintonsa eikä vain tämä elämä.

NUORISO ELÄMÄÄN koko elämänsä JUMALAN EDESSÄ

Seurakuntamme varhaisnuorisotyön 15-vuotisjuhlat

Marraskuun 12. ja 13. päivinä vietettiin Porissa järjestyneen seurakunnallisen nuorisotyön 15-vuotisjuhla. Pääpuhejona oli Partaharjun leirikylän isäntä pastori Pentti Tapio ja kunniavieraina entiset nuorisotyöntekijät diakooni Yrjö Ahola, kirkkoherra Teuvo Innola, taloudenhoitaja Paavo Yrjölä ja nuorisohjaajat Arvi Leppänen ja Otto Syrjä.

Juhlat alkoivat lauantai-iltana Länsi-Porin kirkossa kerhonjohtajien juhla kokouksella, jossa muistettiin lahjalla monivuotisia kerhonjohtajia Anita Ellmenä, Irja Huttusta ja Raimo Willmania. Ohjelman ohessa katseltiin kuultokuvia entisestä toiminnasta.

Sunnuntaina saarnasi pääkirkossa pastori Pentti Tapio muistuttaen, ettei pelkkä lamppu valaise, on valvottava ja varattava myös öljyä lampuihin. Siihen on mahdollisuus liittymällä siihen joukkoon, joka on matkalla taivaaseen. Jumalanpalvelusta juhlisti Käppärän poikakuoro.

Sunnuntain päiväjuhla oli Länsi-Porin kirkossa, missä taloudenhoitaja Paavo Yrjölä puhui, kuinka seurakunta tahtoo antaa eväitä jotka kestävät yli rajan. Juhani Linolan näyttämät filmit herättivät mielenkiintoa kokoontuneessa nuorissa väessä.

Kauppaoppilaitoksen juhlasali oli koonnut runsaan yleisöjoukon pääjuhlaan, jossa rovasi Matti A. Mustonen esitti seurakunnan varhaisnuorisotyön 15-vuotishistoriikin ja kirkkoherra Teuvo Innola muisteli kokemuksiaan Porin seurakunnan varhaisnuorisotyön alkajana. Myös pastori Pentti Tapio terotti puheessaan, että kirkon nuorisotyön tehtävänä on saada nuoriso elämään koko elämänsä Jumalan edessä. Porin seurakuntien torvisoittokunta kapellimestari Arvo Aikaksen johdolla soitti useaan otteeseen.

Past. Paavo Tarna ja seurakunnan nuorisohjaajat Armi Pennanen, Toini Reinikainen, Malkki Mäkinen, Into Keitaaniemi ja Oiva Levomäki olivat nähneet paljon valvaa juhlien järjestelyssä ja antoivat lisäksi puheillaan panoksensa ohjelmaan.

SARJAKUVAT YLLYTTÄVÄT RIKOLLISUUTEEN

Porin kadulla tulee vastaan kymmenvuotias poika tähden pienoiskiväärillään ja sanoen: Rahat tai henki. Poika on siksi pieni, että hän pelästyy vakavasta ojennuksesta ja juoksee tiehensä. Mistä tämä on opittu jos ei sarjakuvalehdistä ja elokuvista, joihin vanhemmat antavat rahaa saadakseen hetkeksi rauhaa lasten puuhaamiselta.

Toisissa kodeissa ei lasten anneta harrastaa näitä vaarallisia kasvattajia. Mutta kysymyksessä on eräs aikamme vaikeimpia kasvatusongelmia. Sisarlehtemme, kuopiolainen Siunausta Koteihin kirjoittaa tästä seuraavaa (N:o 26. 1959).

Tunnettu tosiasia on, että nuorisomme suorastaan ahmii sarjakuvajulkaisut, jotka saa käsiinsä. Aikaisemminkin sellaisia on maassamme julkaistu, mutta sotien jälkeen ovat ne ulkomaisten esimerkkien ja käännösten avulla tulvineet yli omien äyräittensä.

Mukana on suhteellisen harmitonta "Aku Ankkoja" ja "Pikku Luluja", joissa on lisäksi hyvä moraalit, mutta sitten on myös sotakuvaus, rikolliskoplien konankoukkua, lainsuojattomia ja heitä vastaan taistelevien sankareitten kuvauksia. Niissä nähdään kidutusta, murhia, aivan havainnollisesti kuinka ihmisiä otetaan hengiltä. Vaikka yritettäisiinkin osoittaa, että "rikos ei kannata", sisältyy sarjakuvien kuitenkin jännittäviä elämyksiä ja niistä opitaan kuinka rosvoukset, ryöstöt ja tappaminen on jännittävää. Vaikka kuvasarjan juoni olisikin

moraalisesti hyvä, ei näiltä haltailisilta tunne-elämyksiltä vältytä.

Eräs asiaa käsittelevä amerikkalainen tutkimus osoittaa, että nuorissa ihmisissä voi sarjakuvien välityksellä syntyä jännitykseen, kauheuteen, julmuuteen kohdistuva elämystarve. Kun tarve on herätetty, vaatii se tyydytystä. Kenties ajan pitkästä ei riitä yhä uusien sarjakuvien lukeminen, vaan täytyy ryhtyä itse koettelemaan jossain muodossa ja matkimaan sarjakuvasankareita. Onpa nähty tässä sarjakuvien haitallisessa vaikutuksessa eräs kasvatuskoti, joka saa aikamme ihmiset yhä kypsiä sotiin, sotien järjettömyydestä ja kauheudesta huolimatta. Kun puolustukseksi on vedottu siihen, etteivät sarjakuvat vaikuta huonosti terveeseen nuorisoon, on riittävä vastahuomautus se, että ne vaikuttavat siten joihinkin yksilöihin. Eräs näitä lievämpi seuraus sarjakuvista on se, että oikea, kunnollinen ja jalostava kirjallisuus on nuorisollemme liian kesyä ja vaivalloista luettavaa.

Sarjakuvia julkaistaan pelkäämään rahan saalistamisen tarkoituksena. Muusta julkaisijasta eivät välitä.

Me yksityiset vanhemmat olemme voimattomat paisuvaa villitystä vastaan. Jos yritämme kasvattaa lapsemme "pullosta", on hyviä kaveriteita, joilla on lehtiä ja joiden luona niitä luetaan salaa. Mitä olisi tehtävä? Ehkä jokainen kasvattaja voi ohjata sarjakuvien valinnassa, että välttäisiin pahimmilta.

Esimerkin voima lapsissamme

Koska lapsi on avuton ja hänen tieto- ja taitomääränsä vähäiset, hänen täytyy seurata ympäristään ja oppia näkemään. Lapset ovatkin paljon tarkempia huomioitsijoita kuin me vanhemmat ihmiset, mutta he eivät useinkaan kerro näkemästään. He vain vaistomaisesti omaksuvat toisten tapoja ja tottumuksia. Tunnettua on, että lapset tarkkaavat mielellään henkilöä, josta he pitävät tai josta he ainakin jossakin mielessä arvostavat.

Esimerkin voima on sekä hyvä että huono asia. Välistä meillä koulumaailmassa näytetään siltä, että paha tarttuu lapsiin helpommin. Silloin tällöin saamme kuitenkin iloksemme todeta, että esimerkin voima on päässyt vaikuttamaan myös hyvässä.

Lapset eivät voi ymmärtämättömyydessään ja ihailunsa sokaisemana tajuta, mikä on varoitettava esimerkki, ellei sitä heille saada kirkastetuksi. Siinä onkin koulun, miksei myös kodin, vaikea tehtävä osoittaa, mikä on huonoa ja varoitettavaa ja toisaalta osoittaa ja tarjota hyviä esimerkkejä.

Jos esimerkiksi voima pahassa on suuri, saattaa se olla sitä myös hyvässä, jopa niin, että se tuottaa lapsen kautta siunausta koko perheelle. Eräs pikkutyttö pääsi syksyllä lastentarhaan. Siellä hän oppi syötyään liittämään kätensä ristiin ja kiittämään talvaallista Isää. Kun kotona sitten ruokailliin, ei yksikään saanut poistua ruokapöydästä ilman kiittämistä. Ymmärrämme, että tuollainen pieneltäkin vaikuttava seikka saattaa panna aikuiset ajattelemaan. Lapset tekevät huomioita koko lähiympäristös-

sään. Ja suomalainen vanha sananlasku sanoo aivan yksinkertaisesti: "Mitä isot edellä, sitä pienet perässä".

— Tässä yhteydessä haluan palauttaa mielimme kaksi Raamatun lausetta. Ensimmäinen on Paavalin kirjeestä Tiitukseen: "Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi" ja toinen Joh: n evankeliumista, Jeesuksen oma sana: "Minä annoin teille esikuvan..." Eivätkö nämä sisällä seuraavan kehoituksen: Te, joitten jälkiä lapset seuraavat ja joitten askeliin he yrittävät pienet jalkansa asettaa, pyrkikää olemaan hyvänä esikuvana, ja minä — Jeesus — olen teidän esikuvanne. Astukaa te minun askeliini! — Jos me näin teemme, silloin voi esimerkkimme voima olla lapsille elämän voima.

"Siunausta Koteihin" — Kuopion seurakunnan lehdestä

MINKÄLAINEN ON POIKA?

POIKA ON olento, joka on täynnä toiminnanhalua, siskojen kiusankappale ja opettajien probleema, äitien arvoitus ja isien kysymysmerkki, isänmaan toivo.

POIKA ON aina siellä, missä jokin tapahtuu, maanteillä, kaduilla, metsissä, katoilla, heikoilla jäillä, puistoissa, kilpailuissa.

POIKA ON raju meren aalto, pieni peto, mutta vaiton kuin enkeli. Hän ei voi erottaa vahetta totuudesta, mutta on isän ylpeys ja äidin ilo.

POIKA ON maan kallein omaisuus, jonka hoito on usein joutunut niille, joilla siihen on vähiten mahdollisuuksia. Hän haluaa olla mies, mutta ei tiedä miten sen näyttäisi.

Muutoksia Porin papistossa

Valtioneuvoston tekemä päätös Porin kaupunki- ja maaseurakunnan jaosta tulee voimaan vuoden vaihteessa. Silloin itsenäistyvät Länsi-Porin ja Pihlavan seurakunnat. Tämän johdosta on Turun Arkkihiippakunnan tuomiokapituli 10. 11. 1960 pitämässään istunnossa järjestänyt Porin papiston virkapaikat.

Keski-Porin seurakunnassa tulee olemaan kirkkoherrana rovasti Matti A. Mustonen, ensimmäisenä kappalaisena pastori Paavo Tarna ja toisena kappalaisena pastori Aatos Laiho sekä virallisena apulaisena rovasti P. O. Ekko. Nuorisopastoriksi on määrätty Saksassa opiskelemissa oleva pastori Mikael Lehtonen.

Länsi-Porin seurakunnan kirkollisten asioiden hoitajaksi tulee filosofian maisteri, teologian lisensiaatti Voitto Vuola tammi-kuun 1. päivästä 1961.

Pihlavan seurakunnan kirkollisten asioiden hoitajaksi on vuoden alusta määrätty papiston apulainen pastori Nilo Suhonen.

Porin seurakuntien yhteiseksi diakoniapastoriksi on määrätty edelleen pastori Tapani Pietilä.

Sen jälkeen kun Porin Kirkkosanomatsi ilmestyi keuhkokuumeeseen, siirtyi seurakuntiemme nuorisopastori Eino Savisaari Suomen Kirkon Sisälähetysseuran palvelukseen mainitun seuran kuoron papiksi Länsi-Suomessa. Pastori Savisaaren läksiäiset pidettiin Junttilassa kesäkuun 27. päivänä ja hänen virka-aikansa Porissa päättyi heinäkuun 1. päivänä. Lyhyt oli pastori Savisaaren toiminta-aika, nimittäin 1959 maaliskuun 1. päivästä alkaen.

Hänen seuraajakseen määrättiin kesäkuun 10. päivänä papiksi vihitty Karl Emil Mikael Lehtonen, joka oli saanut apurahan opintojensa jatkamiseen Länsi-Saksassa Erlangenin yliopistossa. Pastori Lehtonen lähti Porista lokakuun 5. päivänä, mutta palaa takaisin oppivuoden päätyttyä.

Seurakunnan vt. ensimmäinen kappalainen, pastori Yrjö Heinonen tuli kesäkuun 27. päivänä valituksi Laitilan seurakunnan kappalaiseksi. Saatuaan valtakirjan, astui hän uuteen virkaansa syyskuun 1. päivänä.

Kun Porissa päätettiin rovasti T. H. Salosen jälkeen tammi-kuun 1. päivästä 1961 lakkauttaa yksi kappalaisen virka, jäi pastori Heinosen paikka vapaaksi kuuvan vuoden loppukuukausiksi. Tuomiokapituli määräsi pastori Lahon, Tarnan ja rovasti Ekon hoitamaan yhteisesti tätä Toejoki-Ruosniemen alueeseen kuuluvaa toimintaa.

Seurakunta-apulaisen virkaa on tammi-kuun puolivälissä hoitanut sopimuspalkkaisena eläkkeellä oleva kirkkoherra U. P. Kosken-voima.

Luonnollisesti on ollut vaikea papillisten tehtävien suorittaminen näin epäsuunnitelluissa oloissa, mutta toivomme, että kun Länsi-Pori ja Pihlava itsenäistyvät, koittaa Keski-Porillekin vaikkautumisen ajat.

HÄN EI POISTUNUT

pyhäkötö, vaan palveli siellä Jumalaa paastoilla ja rukouksilla yötä ja päivää. Lk. 2: 37.

ME EMME

laajamittainen Jumalamme temppelillä. Neh. 10: 39

PORIN SEURAKUNTATAJAKO TOTEUTUU VUODEN VAIHTEESSA

Keski-Porin kaksikielinen Länsi-Porin ja Pihlavan suomenkieliset seurakunnat saavat itsenäisen toimintansa. Reposaaressen seurakunta kuuu edelleen yhteistalouteen

SEURAKUNTIEN RAJAT

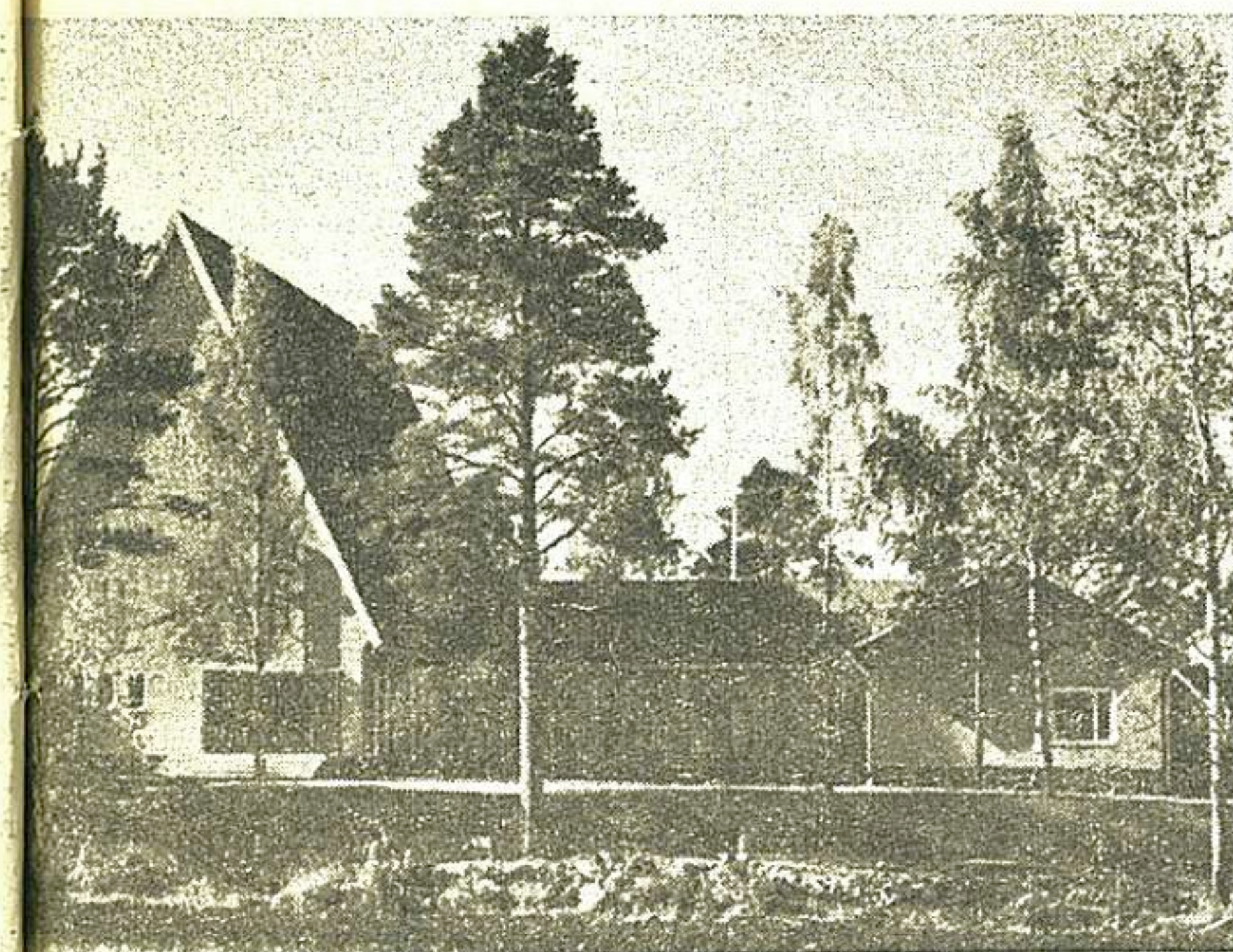
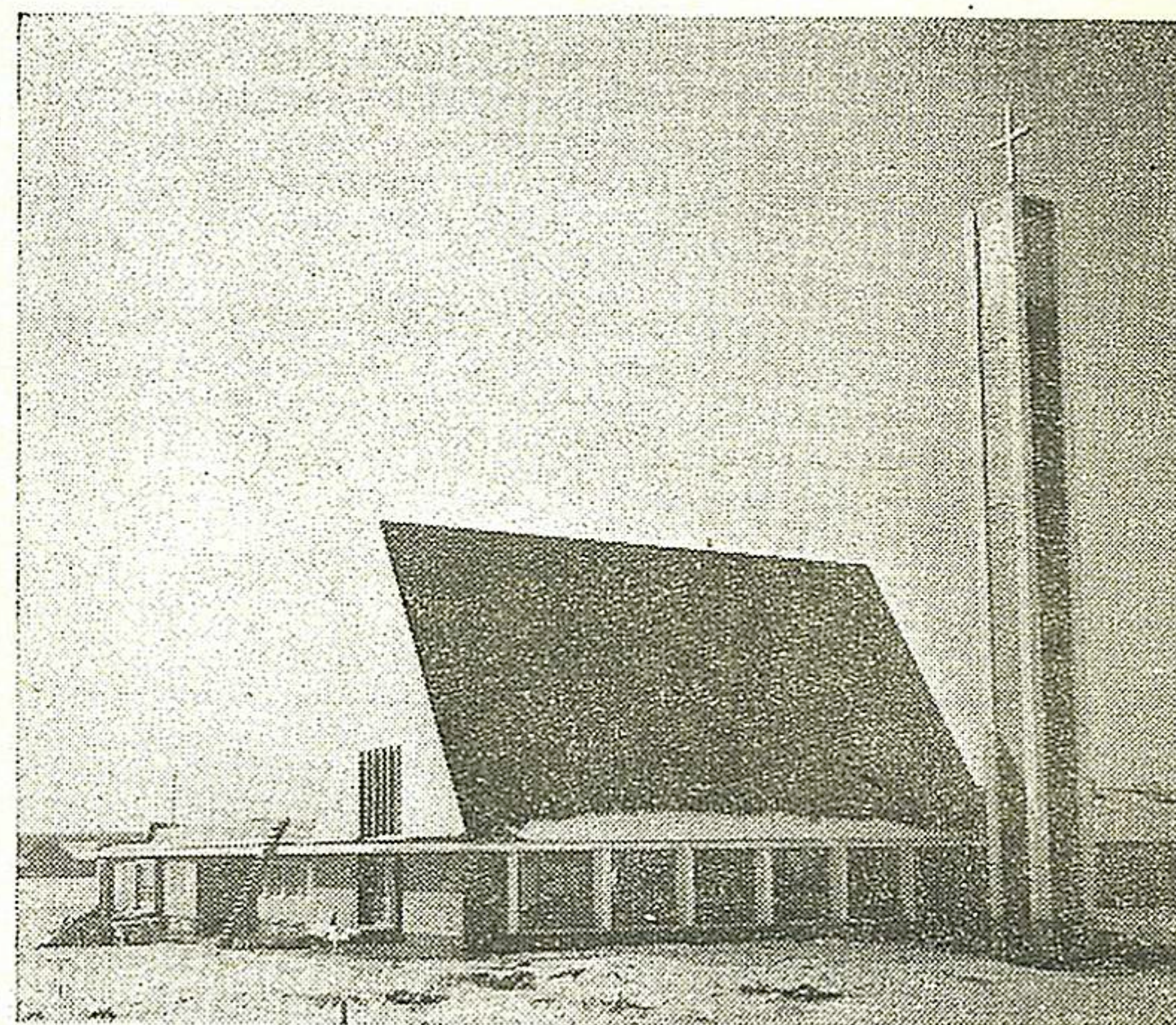
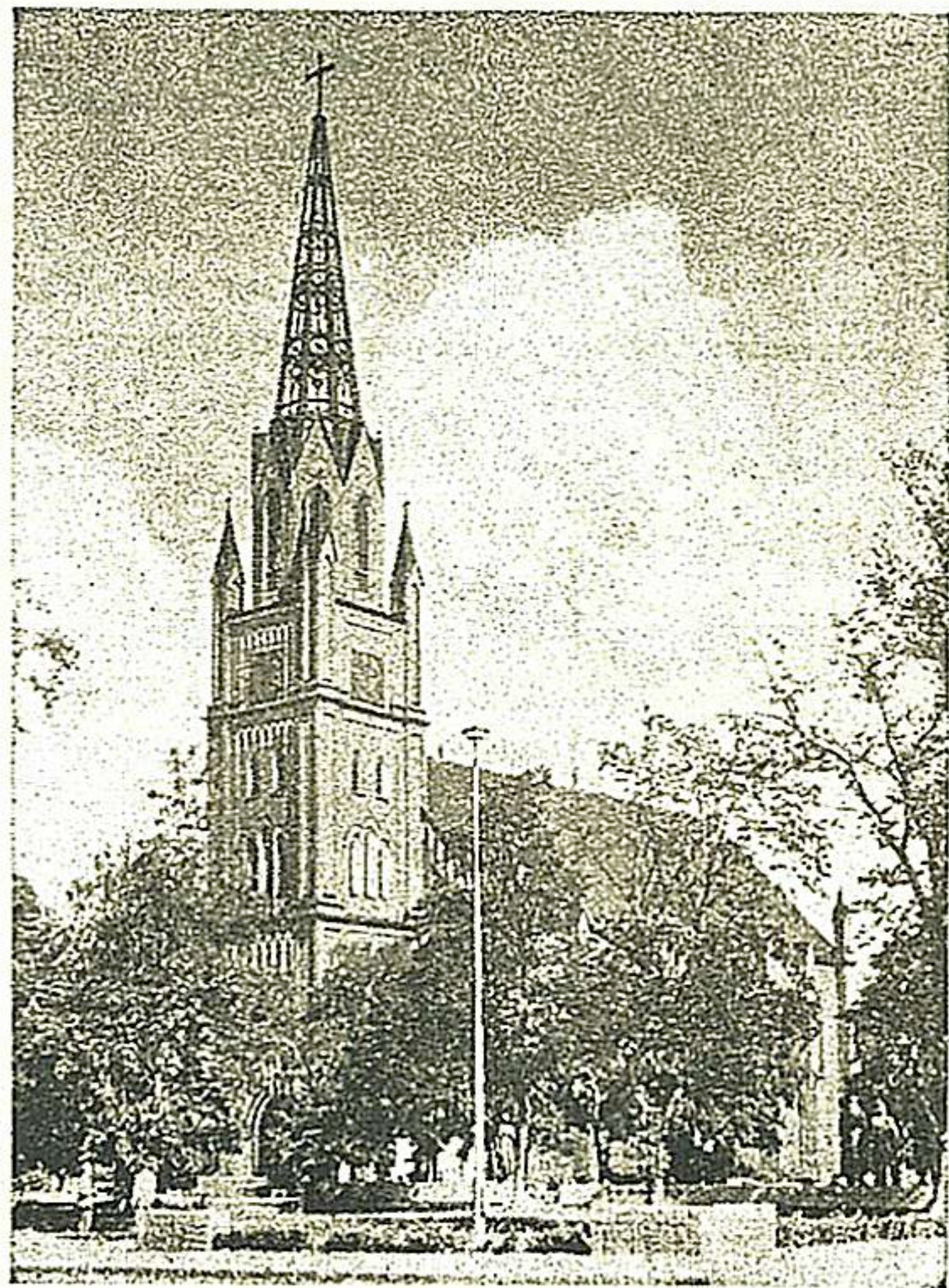
Rajat näkyvät parhaiten oheisesta kartasta. Kaupunkialueen eteläpuolelle merkitty Teljän seurakunnan itsenäisyysajatus raukesi toistaiseksi. Länsi-Porin koillisrajana on Raumanjuopa ja se jatkuu Lestikatua ja Rauhanpuistoa sekä Rauman pikatie Ulvilan rajalle. Lännessä seurakuntien raja on Pietniemen ja Kyläsaaren kylien välinen raja. — Lytlylä, Toukari ja Ruosniemi tulevat Keski-Porin seurakuntaan. — Mäntyluoto, Yyteri ja Kaanaa tulevat kuulumaan Pihlavan seurakuntaan. Porin maaseurakunta lakkaa olemasta. — Reposaaressen seurakunnan rajat pysyvät ennallaan.

SEURAKUNN HALLINTO

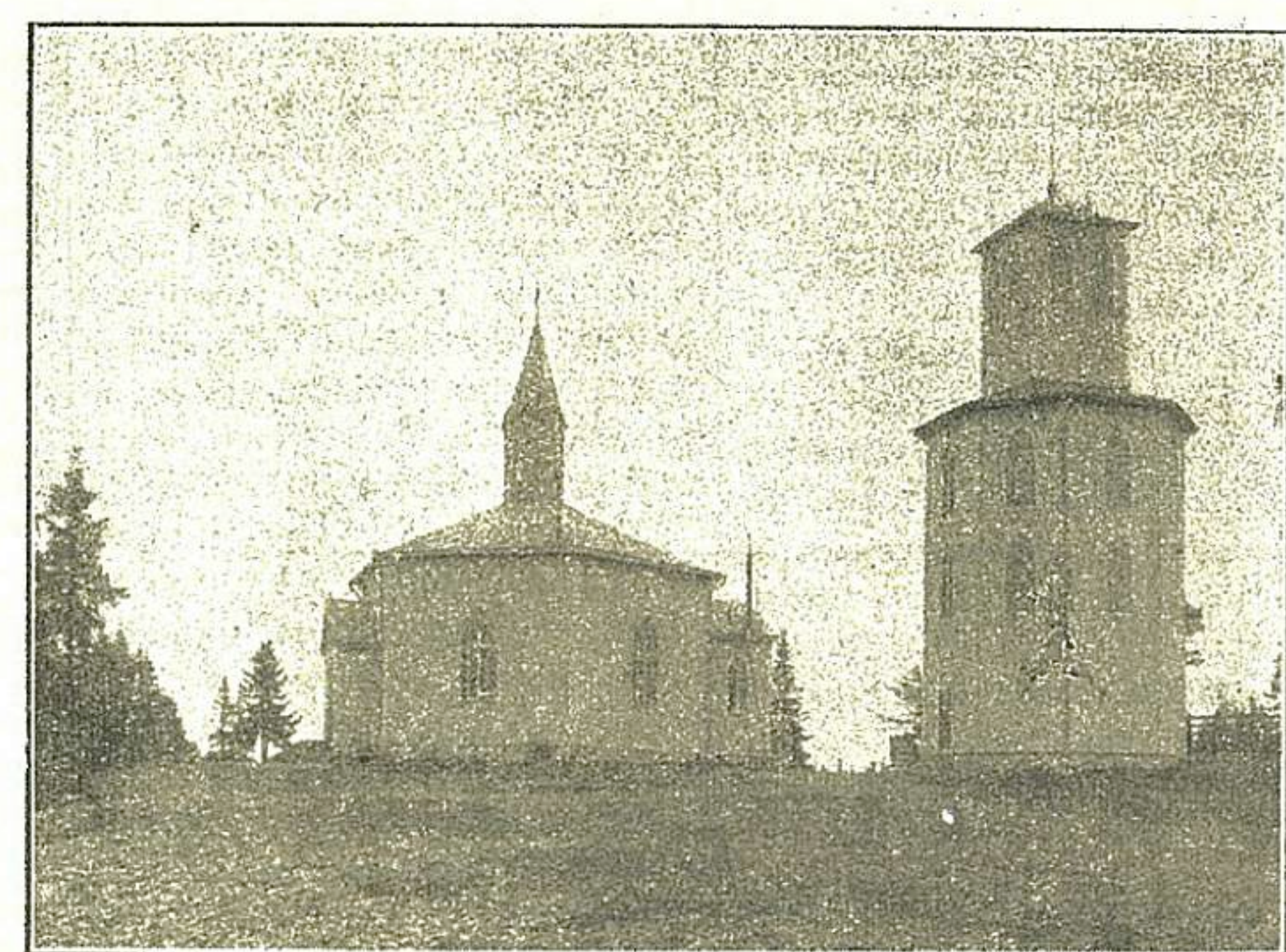
Kaikki Porin seurakunnat tulevat yhteistalouteen, joten kirkollinen verojärjestelmä. Taloustoimisto tulee hoitamaan juoksevat asiat kunkin yhteisen kirkkohallinnon alaisena. Seurakunnista päättää yhteinen kirkkovaltuusto. Sen varsinaisen määrän on 48, jonka lisäksi seurakuntien kirkkoherratuksien. Tuomiokapituli määrää siihen vuosittain puhejohtajan seurakuntien edustajamäärän seurakuntien asuuskannan mukaan kolmivuotiskausittain. Kullakin seurakunnalla tulee oma kirkkoneuvostonsa, jonka puheenjohtajana on kirkkoherra.

SEURAKUNTALAISTEN HUOMIOON

Keski-Porin, Länsi-Porin ja Pihlavan kirkkoherranvirastot ovat toistaiseksi samassa paikassa Hallituskatu 9:ssä. Sieltä siis saadaan edelleen virkatodistukset, sukuselvitykset ja hoidetaan kuulumus-, hautaus- ym. asiat. Kirkkoherrat ovat siellä määrällisesti tavattavissa. Asukkaiden siirtäminen eri seurakuntien kirjoihin osoitteiden perusteella toimitetaan viranomaisen toimesta. Mutta mikäli muuttoa tapahtuu tammikuun 1. päivän jälkeen toisen seurakunnan alueelle, on jokaisen huolehdittava muuttokirjojensa siirtämisestä, kuten muuttokirja-asetus säättää. On mahdollista, että tulevan vuoden aikana saadaan seurakuntiin apukortit, jolloin voidaan a.o. kirkkoherrojen virkahuoneista saada tavallisia papintodistuksia.

Keski-Porin kirkko, rakennettu 1863
Länsi-Porin kirkko valmistui 1960
Pihlavan kirkko valmistui 1957
Reposaaressen kirkko, rakennettu 1875

Porin Seurakuntien talous

Seurakuntiemme taloudellisen kehitys on kulkenut edulliseen suuntaan. Verojärjestelmä on voitu pitää alhaisena ja kun noususuhdanteen vallitessa äyrimäärä on lisääntynyt, kertyi säästöä niin, että ajan vaatimat rakennustyöt on voitu viime vuosina suorittaa.

Näiden toteuttamiseksi on jouvaltuuston 50-vuotisjuhlassa taloudenhoitaja E. Yläupa lo kat-sauksen Porin seurakuntien vi-meikäiseen taloudelliseen kehitykseen, jossa hän lausui mm. seuraavaa:

"Olemme varmaan kiistattomasti mieltä siitä, että meidän on tehokkaasti toimittava ja ylläpidettävä sellaista taloudellista resurssia, joka takaa mahdollisuudet kyllin tehokkaalle seurakuntatyölle. Keinoista ja menetelmistä voidaan tietäenkin olla eri mieltä, mutta onhan yleensä aina paras mahdollinen ratkaisu löydettävissä. Mutta jo mainittu tunnusomainen elämännenon vauhdin ihmistä. Tästä on ollut seurauksena, että seurakuntatyömuodot ovat käänteentekevästi muuttuneet tai ehkäpä on parempi sanoa siihen on lisätty mitä moninaisimpia työ- ja toimintamuotoja.

Olen koonnut pääomamenot, jotka koostuvat lähinnä rakennuskiinteistöjen — vuosilta 1952—1959 siis 8 v. ajalta. Ne ovat kirjanpidon mukaan 265 milj. 620.000 mk. Kun verotulot samana aikana olivat 640.980.447 mk tietää tämä, että verotuloja on en. aikana käytetty pääomamenoihin vuosittain keskimäärin noin 41 %. Tämä on tavanomaisesta suurempi määrä, jollaiseen ei kyetä normaalityöläin. Määrä on sitäpaitsi luonnottoman suuri osan kokonaismenoista pysyvästi käytettyinä. 20 % vuotuista pääomamenoa kokonaismenoista voitaneen pitää riittävänä kehityksenkin pyörän huomioiden.

Esitetyt menot jakautuivat yli 20 erilaiseen kiinteistön osalle pääosan menoista ollessa uusia rakennuskiinteistöjä. Kokemuspe-

raisesti voitaneen todeta, että ratkaisut ovat olleet asiallisia. Uusien rakennusten osalta myöskin niiden kokoon, tarkoituksenmukaisuuteen sekä sijaintipaikkaan nähden ei liene aihetta vakavampiin huomautuksiin.

Viime vuosien talousarvioihin ja tilinpäätöksiin tutustumalla havaitaan, että myöskin muut kuin pääomamenot ovat kasvaneet vieläpä hyvinkin roimasti. Tämä on kuitenkin luonnollista seurakuntien työ- ja toimintamuotojen laajentuessa. Edellä esitetyn perusteella voitaneen päätellä, että taloudellisellakin alalla on kehitys mennyt eteenpäin, ja että edellytyksiä kehittyvälle ja yhä monipuolistuvalle tehokkaalle seurakuntatyölle on huomattavasti parannettu ja lisätty.

Odotuslistalla on edelleen joukko kiinteistöjä, jotka pitäisi lähiaikoina rakentaa

ja asumatielikköjen lisääntyessä rakennustarve yhä kasvaa. Jo päätetty seurakuntajako lisää menoja. Vuosittaiset rutiinimenot so, palkkaukset, käyttövarat ym. kasvavat, koska kaikki erilaiset toimialat ja työmuodot pyrkivät tehostamaan toimintaansa. Vanhojen kiinteistöjen osalta on lähestymässä aika, jolloin täysremontteja on jälleen suoritettava.

Kaikkista näistä seuraa, että menot lähivuosina kohoavat. Noususuhdanteen yleisessä talouselämässä jatkuessa kaikki menee edelleenkin hyvin, mutta miten käy, jos tapahtuu käännös ja eteen tulevat huonot ajat?

Taloudellisten hallinto- ja päättämiselinten — viimekädessä siis kirkkovaltuuston — ratkaistavaksi tulee lähitulevaisuudessa mm.:

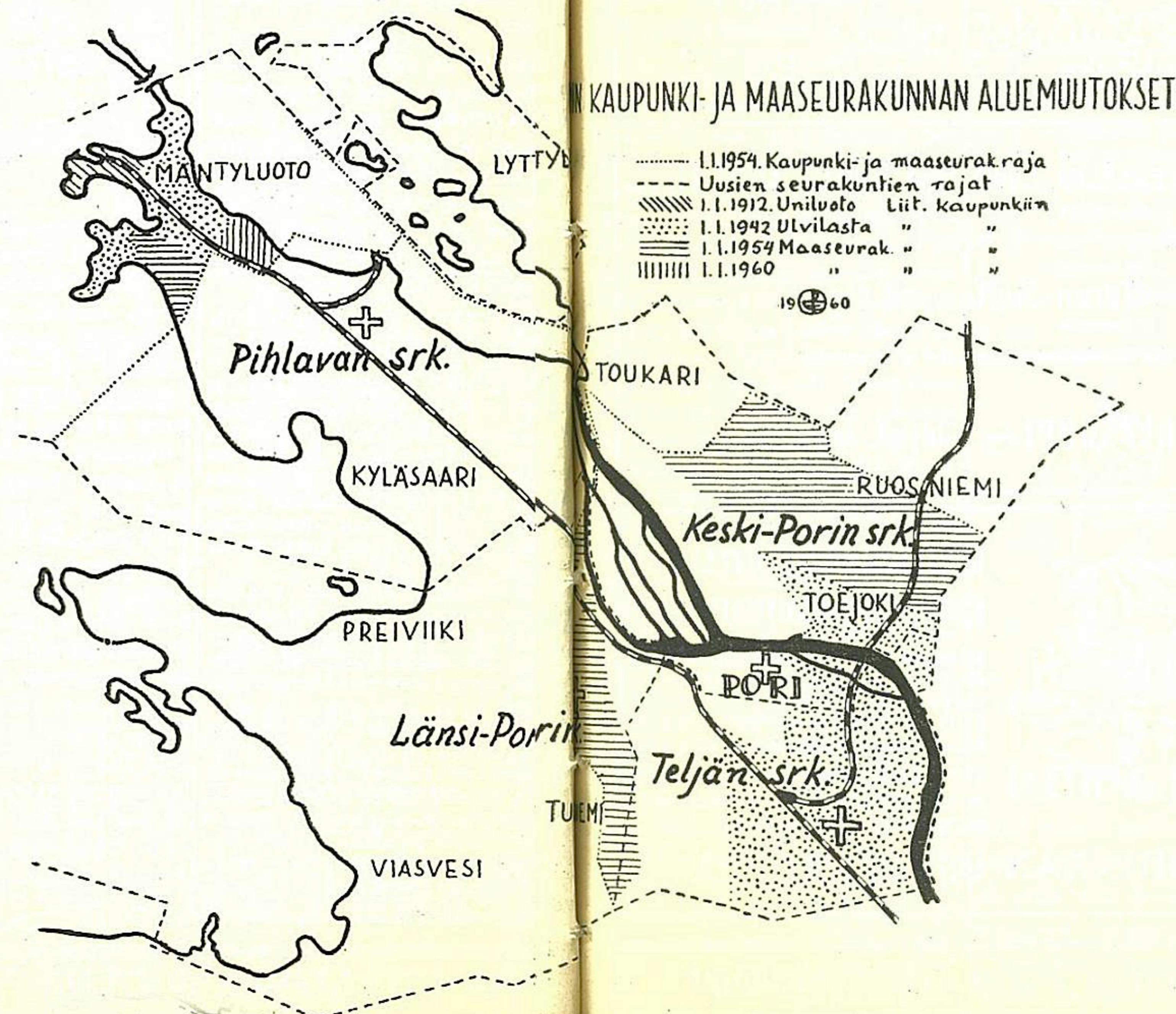
- mitä rakennustoimintaa on pidettävä ensiarvoisen tärkeänä ja välttämättömänä,
- miten nopeasti ja missä laajuudessa sitä voidaan toteuttaa,
- miten laajasti muuta toimintaa voidaan sisällyttää seurakuntatyöhön,
- miten varakysymys alataan ratkaista,
- uskotaanko noususuhdanteiden jatkuvan ja tulojen kasvavan,
- aiotaan pyrkiä tekemään "lihavien vuosien aikana" säästöjä pahojen päivien varalle,
- minkälainen kanta omakustaan veromaksajiin, nostetaan vai lasketaan verojärjestyksen suuruutta,
- lähdetäänkö ehkä velkajalle?

On syytä uskoa, että asiat saavat aikanaan seurakuntatyön ja kirkon tarkoituksen perin myös seurakuntien edun mukaisen ja erilaisia seurakuntapiirejä tyydyttävän ratkaisun.

JULKAISI PORIN SEURAKUNNASTA

Kirkkovaltuuston toimesta ja rovasti Matti A. Mustonen kirjoittamana ilmestyi kirkkovaltuuston 50-vuotisjuhlan 264-sivuisen julkaisu, jonka niminen on "Porin seurakunnat 1909—1959". Kirja, jota on jaettu seurakunnan luottamushenkilöille koostuu kahdesta aikahistoriallisesta osasta, joiden rajavuotena on vuosi 1931.

Seurakunnan taloutta ja elämää käsitellään kirkkovaltuuston päätösten ja menovirtojen valossa. Kuvailtaan paitsi taloutta, seurakunnan virkallijoiden asemaa ja palkkausta, kirkkoa, seurakunnallisia rakennuksia, hautausmaita ja maanomaisuuksia. Esille tulevat myös uudemmat seurakunnalliset harrastukset kuten nuorisoytö, diakonian, yhdistyselämä, musiikkiharrastukset ja seurakuntajoukkojen kannalta. Kirja on mielenkiintoisesti kirjoitettu ja suuri joukko kuvia ja tilastoja vilkustuttaa teosta, jonka tekijä on koonnut ja kirjoittanut virkatönsä ohessa.

JOULUAJAN JUHLIA PORIN KIRKOSSA

4. 12. klo 13 ruotsalainen jumalanpalvelus, past. Ralf Karlsson.
11. 12. klo 9.15 konfirmatio, past. Paavo Tarna.
" klo 16.30 konfirmatio, rov. P. O. Ekko.
17. 12. klo 19 saksalaisen Hannoverin poikakuoron konsertti.
24. 12. klo 16 suomalainen jouluhartaus, past. Tapani Pietilä.
" klo 17 ruotsalainen jouluhartaus, rov. P. O. Ekko.
25. 12. klo 8 joulujumalanpalvelus, alttarilla rovasti P. O. Ekko ja past. Tapani Pietilä. Saarnassa pastori Paavo Tarna.
26. 12. klo 10 jumalanpalvelus, alttarilla rov. Matti A. Mustonen, saarnassa pastori Niilo Suhonen.
" klo 18 marttyyrien juhla, rovasti Matti A. Mustonen ja pastori Tapani Pietilä.
31. 12. klo 23 uudenvuoden aatto, rovasti P. O. Ekko, kirkkoherra U. P. Koskenvoima.

JOULUJUHLIA

11. 12. Itäpuisto 14 pyhäkoulun kuusijuhla.
" Kristillisen Työläisnuorisoliiton kuusijuhla.
16. 12. Itäpuisto 14 Katulähetyksen kuusijuhla.
24. 12. Siunauskappelissa klo 17.00 rov. Matti A. Mustonen. Kitarakuoro.

JOULUJUHLIA VÄINÖLÄN KIRKOSSA

4. 12. klo 13 pyhäkoulun kuusijuhla.
" klo 18 Väinölä kirkkokoulu laulajaiset.
6. 12. klo 14 diakoniamyyjäiset.
" klo 17 kaup. partiolaisten juhla.
11. 12. klo 10 konfirmatio ja klo 16 juhla rippikoululaisille ja vanhemmille.
18. 12. klo 13 vanhusten kuusijuhla.

25. 12. klo 8 joulujumalanpalvelus pastori Aatos Laiho.
26. 12. klo 10 jumalanpalvelus rovasti P. O. Ekko.

KIRKKOVUODEN PYHÄT

27. 11. — 1. Adventtisunn. — Kunninkaa tulee
4. 12. — 2. Adventtisunn. — Seurakunta odottaa Herran tulemusta
11. 12. — 3. Adventtisunn. — Valmistakaa tie Herralle
18. 12. — 4. Adventtisunn. — Herra on lähellä
25. 12. — Joulupäivä — Teille on syntynyt Vapahtaja
26. 12. — Tapaninpäivä — Kristuksen todistajat
1. 1. — Uudenvuodenpäivä — Jeesus-nimi
6. 1. — Loppiaisen — Jeesus, maailman valkeus
8. 1. — 1. Loppiaisen jälk. sunn. Jumalan huoneen ihanuus
15. 1. — 2. Loppiaisen jälk. sunn. Jeesus kotien Herra
22. 1. — 3. Loppiaisen jälk. sunn. — Jeesus herättää uskon
29. 1. — Septuagesimasunn. — Ansaitsemaan armo
5. 2. — Kynttilänpäivä — Jumalan kirkkaus Kristuksessa
12. 2. — Laskiaissunn. — Jumalan rakkauden uhratie
19. 2. — 1. Paastosunn. — Jeesus kiusausten voittaja
26. 2. — 1. Rukouspäivä — Katumuspäivä

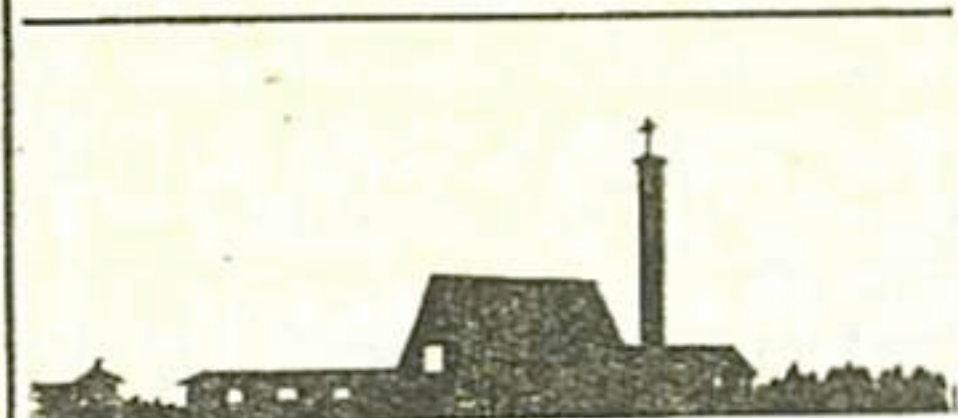

OLETTEKO KUULLUT,

että Porin Kirkkosanomia lue-
taan jokaisessa porilaisessa kodis-
sa, sillä sitä jaetaan postitse 20
tuhannen kappaleen painoksena.
Porin Kirkkosanomien on siis te-
hokas ilmoituslehti.

ULKOMAALAISVIERAILUJA

Tämänkin syksyn kuluessa ovat useat ulkomaalaiset puhujat vierailleet Porin seurakunnassa.
Jo syyskuun 20. päivänä esiintyi englantilainen Croydon Citadel-pelastusarmeijan 70 henkinen soitokunta pääkirkossa. Tilaisuudessa puhui pelastusarmeijan eversti Alfred Lackyer.
Lukuisia herätysluontoisia kokouksia piti 2.—6. päivinä marraskuuta pääkirkossa ja yhteislyseön juhlasalissa amerikkalainen pastori Enos Zimmermann, joka ennenkin on käynyt Suomessa "Nuoret Kristukselle"-liikkeen puolesta. Tälläkertaa järjestäjänä oli Kansan Raamattuseura.
Lokakuun 14. päivän kirkkoillassa puhui amerikkalainen Wallace Haines, joka toimii "Kansainvälisen Kristillisen Vastuun" nimisen järjestön Euroopan sihteerinä. Tämän liikkeen tarkoitus on toimia eri maiden kristittyjen maallikkojen välisenä yhydyssiteenä. Puhuja oli äskettäin tutustunut Afrikan ongelmiin muuttavassa maanosassa.
Saksalainen pastori Friedrich Mauch, jonka sijoituspaikkana on Turku, vieraili seurakuntalaisensa parissa lokakuun 15. päivänä. Jumalanpalvelus oli järjestetty Halituskatu 9 toimituskappeliin.

JOULUJUHLIA LÄNSI-PORIN KIRKOSSA

25. 12. klo 8 joulujumalanpalvelus rovasti Matti A. Mustonen.
26. 12. klo 10 jumalanpalvelus pastori Paavo Tarna.
" klo 18 kirkkoilta, järjestää Hoivatuki r.y.

JOULUJUHLAT

- Retkeilykerho (Kontiot) retki Kankaanrantaan 3.—4. 12. joulujuhla
Ruosniemi 12. 12. klo 18.00
Väinölä 13. 12. klo 18.00
Toejoki 14. 12. klo 18.00
Keskik. Srk-koti 15. 12. klo 18.00
Mäntyluoto 16. 12. klo 18.00
Länsi-Pori 18. 12. klo 18.00
Pihlava 20. 12. klo 18.00
Kerhonjoht. 21. 12. klo 19.00
Srk-koti
Lpk:n JOULUJUHLAT
Koulutusvartio .. 16. 12. klo 18.00
Lpk:n joulujuhla
Srk-koti 18. 12. klo 18.00

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME

Heikkilän
HAUTAUSTOIMISTO
OM. U. KARIHAARA
PORI - LIISANK. 18 PUH. 12125
~ AJANMUKAINEN SAATTOAUTO

ENTISTEN PAPPIEMME SANOJA

PETTÄVÄ HAAVE

— Haave voi olla yhtä pettävä kuin jos ostaessamme arvan kuvitteleme voittavamme miljoonan ja heitämme pois jokapäiväisen palkkamme turhana ja mitättömänä. Todellinen ja ainoa oikea asennoituminen on, että nöyränä ja kiitollisena otetaan vastaan se, mitä Jumala antaa ja hoidetaan se niin, että tämä lahjana annettu kasvaisi. Mutta tähän tarvitaan paljon sopeutumista.

Teodor Heiäinen

APU EPÄTOIVOSSA

— Mielenmuutos, katumus, johdattaa epätoivoon ilman uskoa. Monesti olemmekin epätoivon partaalla juuri sentähden, että olemme jääneet katsomaan itseämme. Olemme kylläkin menneet itseemme, olemme kokeneet mielenmuutoksen, mutta emme ole kääntyneet hänen puoleensa. Siksi Raamatun kirjoittajat kehottavatkin alituisen mielenmuutoksen kokenutta tulemaan sen Jumalan luo, jolla on paljon anteeksiantamusta.

Heikki Huhtala

NAINEN JA KRISTILLISET PERINTEET

Naisten päivillä lokakuun 16. päivänä lausui fil. maisteri Rakel Keihäs kauppaooppilaitoksessa:
Perinteessä on kysymys sellaisesta, mikä rohkaisee ja antaa elämänmyönteisyyttä.
Entisaajan kodissa raamattu ja virsikirja olivat näkyvillä ja helposti saatavissa. Mitä sanoisivat nykyajan sisustustaiteilijat kodin seinälle ripustetuista tauluista, joihin olisi kirjoitettu raamatun lause tai virren säkeistö!
Pyhäpäivä on kokenut muutoksen. Eihän siitä vain sinun elämästäsi ole tullut tekemättömien töiden päivä? Entisaikaan meni koko perhe kirkkoon. Jos siihen ei ollut mahdollisuutta, pidettiin jumalanpalveluksia kuitenkin pyhänä. Emme voi puolustautua teollistumisella, sillä sellaisessakaan teollisuusmaassa kuin Englannissa ei esim. urheilukilpailuja pidetä jumalanpalveluksen aikana.

Iltarukous on suhteellisen yleinen, mahdollisesti myös aamurukous. Mutta ruokarukous on harvinainen. Se olisi kuitenkin korvaamaton perinne lapselle. Luottamus kasvaa, myös pahoina päivinä. Kotihartauksemme apuna ovat aamu- ja iltahartaudet radiossa. Mutta omakohtaisempia olisivat perheen keskeiset hartaudet. Joku voi sanoa niitten olevan vain tyhjiä tapoja. Tapoinakin niillä on merkitystä.
Kodissa opittu raamatunlause saattaa olla kultaakin kallimpaa elämän vaikeana hetkenä. Kristillinen perinne on parasta vastamyrkkyä uuspakanuudelle.
Syy ei ole meidän nuoremme. Heille ei ole opetettu, mitä merkitsee koti, uskonto ja isänmaa. Kauhustamme hedelmää, mutta kauhustumme maa-perää ja puuta, josta hedelmät syntyvät! Nuoriso on uhrin. Jos rippikoululainen ei tiedä, miksi vietetään joulua tai pääsiäistä, niin syy ei ole hänen, vaan vanhempien, jotka eivät ole sitä opettaneet. Nuoren omatunto on jäänyt hoitamatta tai saanut myrkyä.
Perinteet syöpyvät alitajuntaan ja vaikuttavat elämän loppuun asti. On vaikea tehdä syntiä, kun tietää, minkälaisesta kodista on. Perinteet voivat auttaa, kun kaikki on mennyt.

Nainen on kodin huomaamaton toimeenpaneva voima. Siihen tarvitaan kuitenkin jokaisen apua ja vaivannäköä. Kun lapset ovat mukana, niin perinne jatkuu varmemmin.

JOULUJUHLIA PIHLAVAN KIRKOSSA

25. 12. klo 7 joulujumalanpalvelus pastori Niilo Suhonen.
26. 12. klo 10 jumalanpalvelus kirkkoherra U. P. Koskenvoima.

LÄHESTYKÄÄ JUMALAA

niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksimielisit. Jaak. 4; 8.

PETOLLISIA KIUSAUKSIA

— Menestyminen on yleisesti tavoiteltu asia. Jos ei sitä ole, tullaan toivottomiksi tai päätellään, ettei ollakaan oikeilla raiteilla. Jos taas on menestystä hengellisessä työssä, iloitaan omista saavutuksista niin, että ilo muodostuu ylpeydeksi. Näissä ovat kiusaukset kaikkein petollisimpia, jopa niin, ettei huomata niihin lankeamista.
P. O. Ekko

SEURAKUNNALLISIA TILAISUUKSIA REPOSAARESSA

Itsenäisyyspäivänä klo 10 jumalanpalvelus kirkossa, toimittaa rovasti Viljo Lauro.

3. adventtisunnuntain jumalanpalvelus kirkossa klo 10, rovasti Viljo Lauro. — Klo 13 pyhäkoulujen ja kerhojen yhteinen joulujuhla runsaine ohjelmineen Junnilassa.

4. adventtisunnuntain jumalanpalvelus kirkossa klo 10, rovasti Viljo Lauro. — Klo 15 vanhusten joulujuhla Junnilassa.

Jouluaattona klo 16 iltahartaus kirkossa, rovasti Lauro.

Joulupäivän juhla jumalanpalvelus kirkossa alkaa klo 8, rovasti Viljo Lauro ja Reposaaren kirkkoukuoro kanttori Väinö I. Haapalaisten johdolla.

Tapaninpäivän jumalanpalvelus alkaa klo 10.

Uudenvuoden aattona klo 20 hartaushetki kirkossa.

Joulun aineelliseen puoleen kuuluu erottamattomasti hyvä kahvi — joulukahvi. — Kauppahuoneen Kahvin sekoitusten joukosta löydätte oman joulukahvinne. LAHJA-KAHVI — 1/2 kiloa parasta Colombia-sekoitusta värikkäissä, talviaiheisissa kantopakkauksissa. Se on ylläilyä, johon Teillä jouluna on varaa.

Trikoottuotteita tunnetusti edullisesti!

PUP

Yrjönk. 1
Yrjönk. 6
Yrjönk. 17

Diakonia ja vanhukset

▲ VANHUSTEN LUKU KASYAA
▲ 31:LLE VANHUKSELLE KOTI
▲ MITÄ VOISIMME TEHDÄ?

Missä nyt tarvitaan diakoniaa? Tällainen kysymys on oikeutettu, jopa välttämätön. Joskus voidaan tottua ajattelemaan, että kirkolla on etukäteen palveleminen varten pysyvät työmuodot ja muuttumatomat ulkonaiset kehykset. Kun nämä viedään elämän keskelle, toteutuu työn tarkoitus. Mutta todellisuudessa on ensin elämä, Jumalan luomat tilanteet, jotka olisi avoimin silmin nähtävä. Erikoisesti diakoniatyössä on jatkuvasti kysyttävä: Missä meitä nyt tarvitaan? Nykyinen diakonia on toista kuin alkukirkon rakkaudenpalvelu tahi viime vuosisadan palvelustyön näkemys. Voinemme sanoa, että jo viisikymmenluku muutti paljossa diakonian työkenttää. Erilaisia ovat tehtävät maaseudun kyläyhteisissä kuin siellä, missä teollistuneen yhteiskunnan esiinmarssi on tuonut uutta ehkä hämmäntävää.

DIAKONIAN KOHDE

Näiden kehittyneiden olojen keskellä on vanhukset nähtävä entistä korostetummin eräänä diakonian keskeisistä tehtävistä. Sairaanhoidon edistyttyä on ihmisen elinikä pidentynyt, ja samalla vanhusten lukumäärä huomattavasti kasvanut. Aina ei ole helppoa huomata: Missä nyt apua tarvitaan? Tilanteet eivät yleensä järkyttävänä vetoa tunteisiin, taikka vetoaminen on niin hiljaista, että sen havaitsemiseen tarvitaan työkenttään totuttua silmää. Seurakuntasareat suorittavat yhteiskunnan kannalta korvaamattoman työn vanhusten huollossa, mutta parhaalla tahdollaankaan he eivät ehdi kaikkien autettavien luo. Yhä lisääntyvä vanhusten joukko elää vaikeuksien ja yksinäisyyden keskellä.

On luonnollista, etteivät kaikki vanhukset kykene hankkimaan eläustaan kattavasti työllä, vaan kuuluvat ns. kuluttavaan väestöosaan. Tämän johdosta herää kysymys, miten he selviävät taloudellisista vaikeuksistaan. Huoltolakiin mukaan on viranomaisten anne?ava riittävä elatus ja hoito jokaiselle vanhukseksi, joka ei itse kykene sitä hankkimaan. Laki velvoittaa lapset huolehtimaan vanhemmistaan. Lailla on niinkään määrätty toisen työssä olleelle eläkeoikeus. Varsin huomattava uusi tuki on ollut kansaneläkelaki, joka on — jos se saadaan täytenä eläkkeenä — merkittävä lisä monelle vanhukseksi.

VANHUSTEN VAIKEUDET

Näistä seikoista huolimatta joutuvat monet vanhuudessaan suuriin vaikeuksiin. On paljon niitä, joille ei liikene mitään lapsiltaan. On yksinäisiä vanhukusia, joilla ei ole elatusvelvollisia omaisia. Suuri on myös niiden ryhmä, jotka eivät saa mitään eläkettä työnantajaltaan. Nimenomaan asumiskustannuksien takia ovat monet tiukalla. Usean on vaikeata saada sopivan hintaista asuntoa tai oma asunto

on niin rappeutunut, että se vaatisi kalliita korjauksia. Sadoissa maamme seurakunnissa on Yhteisvastuuvaroilla osallistuttu asuntojen korjaamiseen. Kun työ on pääosaltaan suoritettu talkoovoimin, on vähillä varoilla saatu kauniita tuloksia.

Vanhusten asunto-ongelman ratkaisemiseen vaaditaan toki muitakin toimenpiteitä. Kunnat ovat varanneet lakien mukaan hoitopaikkoja omistamissaan vanhainkodeissa. Mutta on huomattava, että kunnalliskodit eivät ratkaise kaikkien vanhusten asunnontarvetta. Niissä hoidetaan etupäässä täyttä huoltoavustusta saavia henkilöitä.

VANHUSTEN KODIT

Yksityisellä taholla on ryhdytty perustamaan koteja vanhuksia varten. Tähän ryhmään luetaan huollollisesti myös seurakuntia ja kirkollisten laitosten vanhainkodat. Helsingin seurakunnat ovat rakentaneet ripeästi hoitopaikkoja vanhuksille, ja ovat panneet juuri uuden vanhainkotialoitteen kiireellisenä vireille. Porin Diakonissalaitoksen vanhainkoti suunnitelma oli valmiina jo kolmen vuotta sitten, mutta rahoitusvaikeuksien vuoksi päästiin vasta tänä vuonna rakentamaan. Harjakorkeutensa jo tavoittanut rakennus tulee käsittämään asunnot 31:lle vanhukseksi. Rakennus on pääosaltaan yksikerroksinen siten, että vanhusten huoneet ja oleskelutilat ovat kaikki ensimmäisessä kerroksessa ja toisessa kerroksessa sijaitsevat vain henkilökunnalle varatut asunnot. Tällainen koti sopii erittäin hyvin juuri diakonissalaitoksen yhteyteen, missä voidaan löytää paikka sairauden ja vanhuudenheikkouden tultua. Osa huoneista on tätä kirjoitettaessa jo varattu ja tiedusteluja tulee tasaisena virtana. Toivomme, että ensi huhtikuun alussa valmistuva koti voisi yhdessä muiden samanaikaisten hankkeiden kera antaa monelle eläkeläiselle viihtyisän suojapaikan.

VANHUUDEN YKSINÄISYYS

On ymmärrettävää, että vanhusten tarpeet eivät kuitenkaan ole yksinomaan aineellista laatua. Muistettakoon myös heidän henkiset ja hengelliset tarpeensa. Kirkkomatkat pitenevät vanhuuden painaessa. Yksinäisyydessä ja avuttomuudessa ei pysty ottamaan yhteyttä samantyyppisiin ystäviin. Monelta ovat ikätoverit jo poissa. Näin vanhuus tuo yksinäisyyttä ja avuttomuutta. Suurinta surua tuottaa luonnollisesti, jos omat lapset ja entiset ystävät jättävät vanhuksen yksin riutumaan vaikeuksiinsa. "Ihminen, jota kaiken (kehityksen) pitäisi palvella, yksityinen ihminen iloineen ja suruineen, unohtuu." (Sormunen).

Suurten juhlien, kuten joulun aikana sopii meidän muistaa velkaamme näille jo työnsä päättä-

VENITE ADOREMUS

Latinalaisen hymnin sanat: Venite, adoremus Dominum, merkitsevät: Tulkaa, kumartaen rukoukkaamme Herraa. Nämä ovat sovitut Itämaan tietäjien suuhun, kun he riensivät vastasyntyneen taivaallisen kuninkaan luokse. Tähtitieteen nimenä on kirkkotieteessä adoratio magi, tietäjien kumarrus, kun he toivat Jeesus-lapselle lahjoja kultaa, suitsuketta ja mirhaa. Kuvassamme nämä lahjat esiintyvät, kruunun, maljan ja suitsutusastian muotoina ja hymnin sävelet ovat merkityt nuottipinnalle.

Jouluaika kutsuu kaikkia näillä sanoilla ja näine lahjoineen Vapahtajan luokse. Oletko sinä yksi niistä, jotka seuraavat kutsua sydämeistään?

ville, jotka ovat meidän edellämme uuranneet ja joiden vaivanaöstä me olemme päässeet hedelmiä korjaamaan. Tahdommekin silloin muistaa myös vanhusten iästä parasta pitämällä huolta siitä, "ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta". Eräissä Satakunnan seurakunnassa annettiin joulun alla nuorten tehtäväksi pakettien ja joululehtien jakaminen vanhuksille. Muodostettiin lauluryhmä, joka asianomaisten suureksi iloksi ja yllätykseksi toi joulun sanoman yksinäisyydessä oleville. — Tässä työssä piilee meidän elämämme siunaus tai kirous, sillä näin sanoo Herra: "Nouse harmaapäin edessä ja kunnioita vanhusta sekä pelkää Jumalaa". (3 Moos. 19,32).

Veikko Takala

VERO-TAAKKA
kevyemmäksi

VERONHUOJENNUS-
PALVELUMME AVULLA

UUSI PALVELU- MUOTOMME:

Käymällä toimipaikoissamme tai soittamalla 11741/veronhuojennuspalvelu saatte tarkat tiedot veronhuojennustilain Teille tuottamasta hyödyistä.

SUOMALAINEN
SÄÄSTÖPANKKI

Yrjönkatu 10 - Uusikoivistontie 42
Avoinna klo 9—17, aattoina 9—13.

Pappiemme sanoja

JUMALAN VALTAKUNNAN PAINE

Jumalan valtakunnan paine tuntuu aivan ratkaisevasti ihmisen elämässä. Hän ei ole kenties tehnyt mitään sellaista, josta hän kantaisi huonoa omaatuntoa, mutta kuitenkin hän tuntee merkillistä, levottomuutta, rauhattomuutta ja tyydyttämättömyyttä sisimmässään. Mistä tämä johtuu, sitä hän ei tiedä, mutta hänen sisimmässään kaikuu tavalla, jota on pakko kuunnella, Raamatun sana: "Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman, mutta saisi vahingon sielulleen".

Jumalan valtakunnan paine tuntuu ja tekee itsensä tiettäväksi jokaisen ihmisen kohdalla. Ihminen näet ei pääse Jumalaa pakoon. Hän voi kyllä hyljätä jumalanpalvelukset, Raamatun ja rukouksen, mutta Jumalaa hän ei pääse pakoon. Jumala itse lähestyy jokaista ihmistä, jonka elämään tulee tällöin etsikonaika. Jumala laskeutuu ihmisen tasolle kutsuen tätä elämään. Etsikonaika merkitseekin näin ollen avattua ovea. Jumala avaa, ja ihmisen tulee astua ovesta.

Paavo Tarna

PILVIEN TASOLTA

Ken on päässyt kiipeämään tunteitten tai vuorten laelle, josta asuttamamme maankamara levittäytyy kuin utuisen kirjava kartta katseellemme, hänessä ei voi olla heräämättä yllättävän vapauttava tunto siitä, että on kirjaimellisesti irtitemmattu päivittäisen elämänsä kehyksistä, sen sidonnaisuuksista, sen porrastuksista, sen ahtaista ryhmittymistä niin maallisen kuin hengisenkin politiikan näyttämillä. Sieltä pilvien tasolta, lintuperspektiivistä ihmislapsi erottaa kaiken alhaalla olevan avaramin, oikeissa suhteissaan, Mikään ei erotaudu sanottavasti muusta: kirkko ja tehdas, kartano ja tölli sulautuvat vähäisinä pisteinä ja tilkkuina toisiinsa. Täällä Luojaansa valtavien luomistekojen keskellä tarkkailija alkaa nähdä itsensäkin uudessa valossa — arkisuhteissaan tärkeilevä suuri minä oman inhimillisen pieniuutensa. Tähän elämykseen liittyy kanssavaeltajan, kenen tahansa puutteellisen ja vianalaisen, havaitseminen hyvin yhdennäköisenä kohtalotoverina, johon tuntee olevansa sidottu uudella sydäntäsykähdyttävällä yhteenkuuluvuudentunnolla.

Tapani Pietilä

Kastetoimitukset

Pyhä kaste perustuu Jeesuksen käskyyn. Siinä kastettava otetaan Jumalan lapseksi ja seurakunnan jäseneksi.

Kirkkolaki sanoo kasteesta 42 §:ssä: "Kastettaessa pitää muutamia henkilöitä olla kummeina saapuville, ei kuitenkaan muita, kuin evankelisluterilaisen kirkon jäseniä, jotka ovat Herran Pyhällä ehtoollisella käyneitä ja elämässään nuhteettomia. Kummit ovat papille ilmoitettavat, kun kastamista pyydetään." Kummien velvollisuutena on, jos vanhemmat sen laiminlyövät, pitää huolta lapsen kristillisestä opetuksesta.

Uskonnonvapauslain 6 §:ssä sanotaan: "Jos vanhemmat kuuluvat eri uskontokuntiin tai jompikumpi heistä ei kuulu mihinkään uskontokuntaan, seuraa lapsi siinä kohden isää, elleivät vanhemmat ole kirjallisesti sopineet, että lapsen on äitiä seurattava. Elleivät vanhemmat ole keskenään avioliitossa, seuraa lapsi äitiä."

Porin kirkkoherranviraston kapelissa Hallituskatu 9 sunnuntaisin toimitettavista kasteista on ilmoitettava edellisellä viikolla kirkkoherranvirastoon.

Jeesus sanoo: Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkään estäkö heitä.

AUKIOLOAIKOJA

Porin kirkko arkipäivinä klo 10—13 yksityistä hartautta ja matkailijoita varten.

Kirkkoherranvirasto Hallituskatu 9 arkipäivinä klo 9—12 ja lisäksi perjantaina klo 17—18.

Taloustoimisto Läntinen raatihuoneenkatu 3 arkin klo 9—12 ja lisäksi perjantaina klo 17—18.

Diakoniatuimisto Itäpuisto 14 arkipäivinä klo 9—12.

Nuorisotoimisto Itäpuisto 14 arkipäivinä klo 11—13.

Juseliuksen mausoleumi hautausmaalla sunn. klo 11—13, maan., kesk., torst., perj. 10—12 ja 14—15, lauant. klo 10—12.

Apua tarvitseville

Kylmä talvi lähestyy ja monet vähempiosaiset joutuvat ottamaan sen vastaan varsin puutteellisissa varusteissa. Heitä auttaakseen järjestää seurakunnan diakonia- ja katulähetys etenkin kaupunkilaisille tarkoitettua vaatetavarain syyskeräyksen. Tässä mielessä vetoamme kaikkiin parempiosaisiin, joilla on mahdollisuus luovuttaa käytettyjä vaatteita ja kenkiä, vieläpä ruokatarvikeitakin, että he sen tekisivät ja jättäisivät lahjansa Diakoniatuimistoon, Itäpuisto 14 arkipäivinä klo 9—12 tai ilmoittaisivat puh. n:o 14 107, 15 985 tai 13 870, jolloin noudamme ne kotia. Varsinkin lasten vaatteilla on kovaa kysyntää.

Avunsaajien puolesta kiitämme etukäteen kaikkia lahjoittajia.

Diakonia ja katulähetys.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat
Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin.

Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12408, muulloin 12525.

Toimitussihteeri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631.

Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, past. Paavo Tarna, past. Tapani Pietilä, teol. kand. Liisa Huuhka, opett. Kalervo Niemelä.

Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201. Pankki: Pohjoismaiden Yhdyspankki, Pori.

Ilmoitushinnat: 25 mk palstamillimetritä, värilliset eri sopimuksen mukaan.

Tilaushinta: 1 vuosikerta kotimaahan 150:—, ulkomaille 200:—.

Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy.

Porissa 1960

Satakunnan Kirjateollisuus Oy

Me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin on Ainokaisella Pojalla Isältä